

Niech żyje bohaterska walka narodu koreańskiego!

Cena numeru zł. 3

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZcie SIĘ!

V Plenum KC PZPR

przesyła gorące pozdrowienia walczącemu o wolność narodowi Korei

GŁOS KUTNOWSKI

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK III (VI)

PONIEDZIAŁEK 17 LIPCA 1950 ROKU.

Nr 195

SZEŚCIOLETNI PLAN

rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu w Polsce

Przemówienie członka Biura Politycznego KC PZPR tow. Hilarego Minca na V Plenum KCPZPR w dniu 15 lipca 1950 r.

TOWARZYSZE!

Na porządku dziennym dzisiejszego V Plenum Komitetu Centralnego stoi zagadnienie ostatecznego ustalenia zadań Planu Sześcioletniego. Jak wiadomo, w grudniu 1948 roku Kongres Zjednoczonej Partii Robotniczej ustalił wytyczne 6-letniego Planu. Od czasu Kongresu odbywała się obrzędowa praca zmierzająca do konkretnego rozpracowania wytycznych ustalonych przez Kongres. W rezultacie uogólnienia nauk i doświadczeń, wynikających z rozwoju naszego kraju w okresie po Kongresie Zjednoczonej Partii Robotniczej, w wytycznych kongresowych, wytyczne kongresowe uległy znacznym zmianom i wnieśliśmy obecnie pod obrady Plenum projekt Planu 6-letniego stawia daleko szersze i dalej idące zadania, niż to przewidywały uchwalone na Kongresie Zjednoczonej Partii Robotniczej wytyczne.

Obecny projekt Planu 6-letniego przewiduje znacznie większe tempo rozwoju, znacznie szybszy wzrost produkcji, niż to było przewidziane w wytycznych kongresowych. Wytyczne kongresowe przewidywały wzrost wartości produkcji przemysłu socjalistycznego o 85 — 95 proc. w 1955 r. w stosunku do 1949 r. Obecny projekt przewiduje wzrost wartości produkcji przemysłu socjalistycznego o 158,3 proc. W wytycznych kongresowych przewidywały w ciągu sześciolatki wzrost wartości produkcji rolnej o 35 — 45 proc., przy czym wzrost ten był obliczony w stosunku do byłych obliczeń w 1949 r. Obecny projekt przewiduje w ciągu sześciolatki wzrost wartości produkcji rolnej w 1949 roku o 63 proc., w stosunku zaś do faktycznie osiągniętej w 1949 roku produkcji rolnej, która ze względu na dogodne warunki klimatyczne znacznie przekroczyła przewidywania, o ponad 50 proc.

Na jakiej podstawie operujemy to przyjęcie szybszego tempa rozwoju i czy to szybsze tempo rozwoju jest i będzie realne?

W ciągu Planu Trzyletniego mieliśmy do czynienia z systematycznym zjawiskiem znacznego przetrzymywania planów produkcji przemysłowej. W 1947 r. plan produkcji przemysłowej został wykonany z nadwyżką 5 proc., w 1948 roku z nadwyżką 14 proc., w 1949 r. — z nadwyżką 13 proc. Plan na rok 1950 zakładał bardzo poważne zwiększenie produkcji przemysłowej a mianowicie w wysokości 22 proc; tym niemniej ten plan w pierwszym półroczu obecnego roku został wykonany z nadwyżką 6 proc. i należy oczekiwać, że znaczna nadwyżka w wykonaniu planu zostanie osiągnięta również i w drugim półroczu.

Z liczb tych wynika, że nasze do tymczasowe planowanie nie uwzględniło w pełni możliwości rozwoju produkcji, zaniżało te możliwości. W ciągu okresu, który minął od

Kongresu Zjednoczeniowego, podnośliśmy naszą znajomość gospodarki narodowej, podnośliśmy poziom naszego planowania, przyswajaliśmy sobie bolszewickie metody planowania, wypróbowane w zwycięskim budownictwie socjalistycznym ZSRR i przeciwdziałaliśmy oportunistycznym tendencjom w zakresie planowania, tkwiącym w naszym aparacie.

Jakie to były tendencje? Przez pewien czas bardzo rozpowszechniona była tendencja, która i teraz gdzieś niegdyś ma swoich zwolenników, do t. zw. ostrożnego planowania. Lepiej, — mówili zwolennicy tej tendencji i mówią jeszcze niekiedy teraz, — planować świadomie mniej, niż dany zakład produkcyjny może dać, a za to wykonać plan z wielką nadwyżką, otrzymawszy za to „nadwyżkowe” wykonanie planu pochwały, premie i nagrody.

Nie trzeba tłumaczyć jak wysoce szkodliwa i niebezpieczna jest taka tendencja. Zakłada ona nie mobilizację wszystkich pracowników dla wykorzystania w pełni wszystkich możliwości produkcyjnych i rezerw, lecz nastawienie minimalistyczne i demobilizację, a w rezultacie systematyczne niewykorzystywanie możliwości szybkiego marszu naprzód.

Mielśmy i druga, bardzo szkodliwą tendencję w zakresie naszego planowania, tendencję, którą przybierała czasem formę całej rozwiniętej „teorii” i trzeba to powiedzieć, jeszcze i teraz ma gdzieś swoich świadomych lub nieświadomych zwolenników. Ta „teoria” sprowadzała się do twierdzenia, że szybkie tempo rozwoju przez myśl było możliwe w okresie odbudowy, tzn., w okresie Planu Trzyletniego, a nie jest możliwe w okresie rozbudowy i rekonstrukcji, jakim jest okres Planu Sześcioletniego.

Nie ulega wątpliwości, że istotnie znacznie szybciej uzyskuje się wzrost produkcji, odbudowując zniszczone zakłady, niż stawiając je od nowa. Ale z tego nie wynika bynajmniej, że przejście do okresu rozbudowy i rekonstrukcji oznacza osiągnięcie całego przyrostu produkcji tylko w drodze uruchamiania nowych zakładów. Przy tego rodzaju postawieniu sprawy trzeba było stanąć na stanowisku z gruntu błędnym, że ze starych zakładów, w drodze ich usprawnienia, nie da się osiągnąć żadnego przyrostu produkcji. Tymczasem tak nie jest i praktyka uczy nas na każdym kroku, że postęp techniczny, lepsza organizacja pracy, lepsze wykorzystanie

rezerw, świadomy wysiłek klasy robotniczej dają możliwość osiągnięcia w szeregu gałęzi szybszego tempa wzrostu produkcji przemysłowej, niż tempo wzrostu maszyn i sprzętu.

Nie ulega wątpliwości, że teoria zmniejszającego się tempa rozwoju w okresie odbudowy, w okresie Planu Sześcioletniego jest teorią przekreślającą możliwości postępu technicznego, burżuazyjną teorią, obliczoną na utrwalenie technicznego i organizacyjnego zacofania naszego kraju.

Przedstawiany obecnie na Plenum Komitetu Centralnego projekt Planu 6-letniego powstał w rezultacie przewyższenia błędnych koncepcji i teorii, ciążyących na naszym planowaniu, w rezultacie najbardziej pełnego, na danym etapie, zbadania możliwości, najbardziej zrealizowania rezerw naszej gospodarki. Stąd śmiało podwyższenie tempa rozwoju przemysłu i innych gałęzi naszego życia gospodarczego; stąd bolszewickie, a więc jednocześnie niezmiernie szybkie i całkowite realne tempo naszego marszu naprzód, przyjęte jako podstawowe założenie naszego planu.

I. Podstawowe zadanie Planu: znaczne podniesienie poziomu sił wytwórczych

Przemysł

Podstawowym zadaniem Planu 6-letniego, jako planu zbudowania podstaw socjalizmu w Polsce, jest poważny rozwój sił wytwórczych i w pierwszym rzędzie produkcji środków wytwórczych. W zakresie rozwoju sił wytwórczych najwięcej zadań przypada na przemysł, dzięki czemu 6-letni Plan jest planem forsownego uprzemysłowienia kraju. Wartość produkcji przemysłu socjalistycznego będzie w r. 1955 — ponad 2,5 raza większa niż w r. 1949.

Oznacza to osiągnięcie w r. 1955 poziomu czterokrotnie wyższego od poziomu produkcji przemysłowej Polski przedwojennej.

W przeliczeniu zaś na jednego mieszkańca wartość produkcji przemysłowej będzie w wyniku realizacji Planu 6-letniego ponad 5 razy większa od wartości produkcji, przy padającej na jednego mieszkańca w r. 1938.

W przeciągu 9 lat, Planu 3-letniego i 6-letniego przejdziemy nieo wielej niż potęgę drogi, która nas oddzielała pod względem uprzemysłowienia od Stanów Zjednoczonych Ameryki. Jest to ilustracja zasięgu planu i tempa naszego rozwoju.

W okresie sześciolatki zostanie w Polsce rozbudowany wielki, socjalistyczny przemysł, potężna ekonomiczno-techniczna baza socjalizmu w naszym kraju.

Jakie będą podstawowe linie rozwoju przemysłu w okresie Planu Sześcioletniego?

Plan 6-letni zakłada szybszy wzrost produkcji narzędzi i środków produkcji t. zw. grupy „A”, niż produkcji przedmiotów spożywczych t. zw. grupy „B”. W rezultacie, o ile w 1949 r. udział produkcji środków wytwórczych w ogólnej produkcji wielkiego i średniego przemysłu wynosił 59,1 proc., to w 1955 roku wyniesie on 63,5 proc.

Zasadniczym elementem uprzemysłowienia kraju, rozwoju przemysłu i produkcji środków wytwórczych w szczególności jest rozwój produkcji budowy maszyn.

Towarzysz Stalin pisał, że przemysł „musi nie tylko zrekonstruować na nowej podstawie technologicznej sam siebie, nie tylko wszystkie gałęzie przemysłu w tej dziedzinie również przemysł lekki, przemysł spożywczy, przemysł drzewny, ale musi jesz-

cze zrekonstruować wszystkie gałęzie transportu i wszystkie gałęzie rolnictwa. Może on jednak spełnić to zadanie jedynie wtedy, jeżeli przemysł budowy maszyn, ta zasadnicza dźwignia rekonstrukcji gospodarstwa narodowego — zajmie w nim przeważające miejsce”.

(J. Stalin: „Zagadnienia Leninizmu”, str. 410, wyd. 1947 r.)

Dlatego dla wszystkich gałęzi przemysłu budowy maszyn są założone najwyższe tempo rozwoju w Planie 6-letnim. Dla właściwej budowy maszyn mamy wskaźnik wzrostu 364, przy czym ustawione zostały trudne zadania uruchomienia produkcji maszyn dotąd w kraju niewyrobionych jak turbin parowych, kotłów wysokopięnych, maszyn papierniczych, pomp odśrodkowych o dużej wydajności, wysokoprężnych obrabiarek itp. W zakresie maszyn rolniczych zostało postawione zadanie stworzenia technicznej podstawy dla społecznej przebudowy wsi, w związku z czym liczba wyprodukowanych traktorów wyniesie w r. 1955 — 11.000 sztuk, tj. przeszło 4 razy więcej niż w r. 1949. Wartość produkcji maszyn i narzędzi rolniczych wyniesie w r. 1955 czterokrotną wartość produkcji 1949 roku, przy czym przewiduje się znaczne wzbogacenie asortymentu i uruchomienie nowych typów maszyn rolniczych jak kombajny, siewniki traktorowych, snopowia zalek, młocarni czyszczących o dużej wydajności itp. Wskaźnik wzrostu przemysłu środków transportowych, który również wchodzi w skład sesy roku pojętego przemysłu budowy maszyn, wynosi 271, przy czym stosunkowo wolniej rośnie przemysł taboru kolejowego, który już w okresie Planu Trzyletniego osiągnął względnie wysoki poziom, a główny nacisk położony jest na rozbudowę produkcji samochodów, z tym, że produkcja samochodów ciężarowych (trzy i pół tonowych) osiągnie w r. 1955 — 13.000 sztuk. Samochodów ciężarowych dwa i pół tonowych — 12.000 sztuk i produkcja samochodów osobowych — 12.000 szt. Poziom produkcję okrętową będzie w r. 1955 dziewięciokrotnie wyższy niż w r. 1949, przy czym w okresie sześciolatki zostaną wybudowane statki morskie różnego typu o łącznym tonażu 575.000 tów. Wskaźnik przemysłu elektrotechnicznego, którego przeważającą część stano-

wić będzie budowa maszyn i aparatury elektrycznych wynosi 328, przy czym zostało postawione zadanie w uruchomieniu produkcji dotąd w kraju nieznaną, jak wielkich silników napędowych, transformatorów naj wyższych napięć i mocy itd.

3 W Planie 6-letnim zakłada się silny rozwój hutnictwa i osiągnięcie w r. 1955 produkcji 4,6 mln. ton stali, czyli 2 razy większy niż w r. 1949 i 3,2 raza większy niż w r. 1938. Zadanie to zostanie osiągnięte przez ukończenie pierwszego etapu budowy nowej wielkiej huty pod Krakowem, uruchomienie zakładów hutniczych stali szlachetnych, gruntowną rozbudowę i unowocześnienie starych zakładów hutniczych, w szczególności zaś zrekonstruowanie zakładów im. Stalina w Łabędach i zakładów w Czestochowie, gdzie obok starego, niewielkiego zakładu hutniczego już budują się nowe, potężne zakłady hutnicze.

(Dalszy ciąg na str. 2)

Przemówienie Przewodniczącego KC PZPR tow. Bolesława Bieruta przy otwarciu obrad V Plenum KC w dniu 15 lipca 1950 roku

Towarzysze! Rozpoczynając obrady dzisiejsze, piątego z kolei Plenum Komitetu Centralnego, nie podobna na wstępie nie ustosunkować się do faktu, który przykuwa dziś uwagę całego świata, — do bezprawnej, dzikiej i drapieżnej napaści imperializmu amerykańskiego na bohaterski naród Korei. Gwałcąc bezwstydnie wszelkie zasady prawa i współżycia międzynarodowego wobec narodu, który w najmniejszym stopniu nie naruszył w naszym interesie jakiegokolwiek kraju, imperializm amerykański rozpętuje brutalną i krwiożerczą wojnę w Korei i mobilizuje do współdziałania w niej podległe sobie kapitalistyczne kraje całego świata. W ten sposób kapitalizm pod przewodem imperializmu amerykańskiego demonstruje wobec całego świata swoje grabieżcze, nie liczące się z jakimikolwiek ludzkimi zasadami — drapieżne oblicze.

Czym zawinił naród koreański wobec Stanów Zjednoczonych, wobec państw kapitalistycznych, które skierowały setki okrętów wojennych dla ostrzelwania brzegów Korei, które zrzucają od 20 dni tysiące bomb na otwarte miasta Korei, mordując ludność tych miast, szerząc bez pardonu pożogę i zniszczenie w zupełnie obcym dla nich kraju?

Zawinił tylko tym, że pragnie być wolny i niezależny, jak inne narody.

Od dziesięciolatek lat Korea zna-

dowała się pod tyranią imperialistów japońskich. I oto w wyniku drugiej wojny światowej została wyzwolona. Na części ziemi koreańskiej znalazła się armia Stanów Zjednoczonych i od tej pory w południowej części Korei rozpoczęła się nowa niewola i tyrania. Oto jak wygląda w rzeczywistości misja wyzwolenca imperializmu.

Na północy kraju, skąd wyparły ciemności japońskich wojsk ZSRR, naród koreański rozpoczął nowe życie. W ciągu kilku lat północna Korea nie tylko zaleczyła rany zniszczeń wojennych, ale wyzwoliła nie mając nigdy przędtem w jej dziejach podobnego rozmachu, potężne siły twórcze swojego ludu.

ZSRR wycofał z kraju swoje wojska i okazał wszechstronną pomoc w odbudowie kraju. Stany Zjednoczone organizowały w tym czasie armię napastniczą, zmierzającą do podporządkowania sobie całego kraju. Ale naród koreański zrozumiał intencje nowych zaborców amerykańskich, ponieważ w ciągu 5 lat od chwili zakończenia wojny światowej czuł na sobie zaciskające się pięta nowej niewoli.

Naród koreański postanowił nie dać sobie wydrzeć zdobytej wolności.

Taka jest przyczyna — jedyna i rzeczywista — obecnej napaści imperializmu światowego na Koreę. Ale imperializm przeliczył się mniemając, że potęga jego wobec narodów mniejszych jest wszechmożna. Bohaterski naród koreański walczy zwycięsko z imperialistycznymi napastnikami i wypiera ich krok za krokiem ze swego kraju.

Cały świat postępowy, wszyscy uczeni i miłujący pokój ludzie przesyłają dziś bohaterskiemu narodowi koreańskiemu wyrazy sympatii i otuchy w walce. Setki milionów ludzi we wszystkich krajach świata domagają się od napastników imperialistycznych, aby cofnęli swe drapieżne ręce precz od Korei.

V Plenum Komitetu Centralnego przylączy się do tych żądań i przesyła gorące pozdrowienia i uczucia solidarności dzielnemu narodowi Korei, walczącemu o swoją wolność.

Niech żyje bohaterska walka narodu koreańskiego! (burzliwe oklaski).

Komunikat o V Plenum KC PZPR

W sobotę, 15 lipca, rozpoczęło się w Warszawie Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Plenum poświęcone jest omówieniu ostatecznego projektu Planu 6-letniego, zakładającego wyższe zadania produkcyjne oraz zagadnień szkolenia kadr, niezbędnych dla jego realizacji.

Zagajając obrady Plenum, Przewodniczący KC PZPR tow. Bolesław Bierut przesłał gorące pozdrowienia narodowi koreańskiemu, walczącemu o swą wolność przeciwko agresji amerykańskiego imperializmu.

Następnie tow. Hilary Minc wygłosił referat n.t. „Sześcioletni Plan rozwoju gospodarczego i budownictwa podstaw socjalizmu w Polsce”.

Po referacie rozwinęła się ożywiona dyskusja — Obrady trwają.

Sześćcioletni plan rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu w Polsce

Przemówienie członka Biura Politycznego KC PZPR tow. Hilarego Minca wygłoszone na V Plenum KC PZPR w dniu 15 lipca 1950 r.

(Dalszy ciąg ze str. 1-cj.)

4 Wyrębienie węgla kamiennego osiągnie w r. 1955 — 100 milionów ton, t. j. wzrost o 35 proc. w stosunku do r. 1949. Zaspokoi to w pełni, rosnące potrzeby życia gospodarczego i pozwoli na wysoki poziom eksportu węgla. W 1955 roku produkcja węgla kamiennego osiągnie na głowę ludności 3,7 tony, czyli będzie jedną z najwyższych na świecie.

5 Produkcja energii elektrycznej wyniesie w r. 1955 — 19,3 miliarda kWh, produkcja energii elektrycznej na głowę ludności — około 715 kWh, to jest przeszło sześć razy więcej niż w r. 1938. W związku z koniecznością spalania na miejscu węgla odpadkowych i miaru węgla węgla budownictwo energetyczne w dużej mierze będzie się rozwijać na terenie zagłębia węglowego. Równocześnie jednak zakłada się budowę szeregu elektrowni olejnych poza siecią węglową. Przewiduje się uruchomienie wielkiej elektrowni na węglu brunatnym w Koninie na Kujawach oraz budowę elektrowni w Wileńcu (woj. białostockie) wykorzystującej bogate zasoby torfowe tego rejonu. Po raz pierwszy w energetyce polskiej, wybudowanych będzie szereg elektrociepłowni. W okresie sześciolatki będzie także rozbudowa na państwową sieć przesyłową, najwyższego napięcia (110 i 220 tys. volt).

6 W okresie sześciolatki będzie stworzono wielki przemysł chemiczny. Kraj nasz posiada szczególnie dogodny warunki, jest bowiem w posiadaniu podstawowych surowców, niezbędnych dla rozwoju chemii jak: węgiel, kamień wapienny, gips, sól kamienna itd. Dlatego przewidyuje się przeskoczenie produkcji przemysłu chemicznego w 1955 r., w stosunku do 1949 r., i wysunięcie tego przemysłu na czołowe miejsce w gospodarce narodowej. Rozwój przemysłu chemicznego w Polsce będzie się wyrażał nie tylko we wzroście ilościowym takich podstawowych artykułów jak: kwas siarkowy, soda, związek azotowy itp., ale także w uruchomieniu nowych, w Polsce nieznanych lub słabo rozwiniętych dziedzin produkcji jak: wielka synteza chemiczna, produkcja mas plastycznych, produkcja półfabrykatów organicznych, produkcja farb i lakierów, produkcja środków leczniczych, produkcja ekstraktów garbarskich itp.

7 Plan 6-letni przewiduje olbrzymi rozmach budownictwa. Dla tego, dla realizacji planu budownictwa konieczny jest znaczny wzrost produkcji materiałów budowlanych. Dlatego też przewiduje się wzrost produkcji cementu z 2,3 mln. ton w r. 1949 do 4,9 mln. ton w r. 1955 t. j. do poziomu trzy i pół razy wyższego aniżeli w r. 1937. Oznacza to w 1955 r. przekroczenie przedwojennego poziomu produkcji cementu na głowę ludności w Stanach Zjednoczonych i Anglii. Produkcja cegieł wzrośnie przeszło trzy i pół krotnie w stosunku do r. 1949 i osiągnie w r. 1955 poziom 3,7 miliarda sztuk. Jednocześnie zapoczątkowana zostanie na szeroką skalę produkcja elementów prefabrykowanych i rozwój produkcji nowych materiałów budowlanych (betony lekkie, betony strunowe itd.). Wydatnie rozwinięte są także produkcja materiałów instalacyjnych, kotłów i przełuków centralnego ogrzewania, armatury wodociągowej i kanalizacyjnej itp.

8 W okresie sześciolatki winien być dokonany poważny krok naprzód w kierunku lepszego wykorzystania bogactw naturalnych w kraju i wydawnego rozszerzenia bazy surowcowej naszego przemysłu. Dla tego plan przewiduje dokonanie przełomu w zakresie rozszerzenia bazy surowcowej naszego przemysłu. Prace zostaną dokonane w zaniechanym dotychczas i wlokącym się na szarym końcu kopalnictwie rud żelaza, których wydobyte w r. 1955 wzrosną w porównaniu z r. 1949, czterokrotnie i osiągnie wysokość 3 mln. ton. Dla osiągnięcia tej wysokości wydobywania trzeba będzie zbudować 35 nowych, nowoczesnych zakładów łaznych, zmachankowanych kopalni rud. Pozwoli to, przy wzrastającej silnie produkcji surowców, podnieść udział żelaza z rud krajowych do około 30 proc. Należy osiągnąć przełom w zakresie miedzi i osiągnąć w końcu sześciolatki wydobywanie rudy miedzi w wysokości 3,2 mln. ton i odpowiednio do tego przetrwano, co pozwoli znacznie ograniczyć import miedzi. Należy osiągnąć przełom przez uruchomienie produkcji metali lekkich jak aluminium i magnez. W zakresie cynku przez prawie dwukrotne zwiększenie produkcji zapewnią będą w pełni potrzeby gospodarki narodowej i stworzone poważne kontyngenty eksportowe. Podniesienie wydobywania rudy miedzi do 394 tys. ton rocznie, przy jednoczesnej poważnej rozbudowie produkcji paliw syntetycznych, pozwoli w znacznie większym stopniu niż dotąd, pokrywać stalię rosnące za potrzebowanie gospodarki narodowej na paliwo. Powstanie w Polsce przemysł kalcynacji syntetycznego siarku krajową bazę dla rozwoju przemysłu gumowego.

Duże znaczenie będzie miało również uruchomienie produkcji kwasu siarkowego z anhydrytu i gipsów, co pozwoli na ograniczenie importu siarkowców.

Szczególny nacisk położony będzie również na rozbudowę krajowej bazy surowcowej przemysłu lekkiego. Przewiduje się znaczny rozwój przemysłu celulozowego, stanowiącego podstawę rozwoju przemysłu papierniczego i przemysłu włókien sztucznych.

Produkcja celulozy osiągnie w 1955 r. poziom 414 tys. ton, co uniemożliwi Polsce całkowicie od importu celulozy. Rozwój przemysłu włókien sztucznych i to zarówno włókien ciętych, jak też sztucznego jedwabiu oraz włókien syntetycznych, poprawi znacznie bilans surowców włókienniczych. W tym samym kierunku będzie działał silny rozwój uprawy lnu i konopi, a na jej bazie rozwój roszarni i przemysłu włókien lkowych. Równocześnie nastąpi wzrost przerobu krajowych nasion oleistych przez przemysł przetwórczo-łuszczykowy, a na bazie rozwoju hodowli, wzrost przerobu skór pochodzenia krajowego przez przemysł skórzaný.

9 W okresie sześciolatki zadaniem przemysłu będzie stworzenie podstawy dla osiągnięcia planowanego podniesienia stopy życiowej ludności przez dostarczenie na rynek odpowiedniej i wciąż rosnącej ilości artykułów konsumpcyjnych.

W związku z tym, w zakresie przemysłu lekkiego, zamierzona jest produkcja:

607,7 mln. m. tkanin bawełnianych w roku 1955, wobec 397,6 mln. m w r. 1949,

74,9 mln. m. tkanin wełnianych w r. 1955, wobec 49 mln. m w r. 1949,

103,9 mln. m. tkanin jedwabnych w roku 1955, wobec 43,7 mln. m w r. 1949,

22,2 mln. par obuwia skórzanego w r. 1955, wobec 8 mln. par w r. 1949.

W związku z tym w zakresie przemysłu spożywczego zamierzona jest także produkcja:

1.100.000 ton cukru w r. 1955, wobec 745,3 tys. ton w 1949 r. 982 mln. litrów mleka konsumcyjnego pasteryzowanego w r. 1955, wobec 339 mln. litrów w r. 1949.

88,1 tys. ton mydła do prania w r. 1955, wobec 41,8 tys. ton w r. 1949,

600 mln. litrów piwa w r. 1955, wobec 239,5 mln. litrów w r. 1949,

30 miliardów sztuk papierosów w r. 1955, wobec 21,3 miliard. sztuk w r. 1949.

Obok wydatnego wzrostu produkcji artykułów pierwszej potrzeby przewiduje się także poważny wzrost produkcji artykułów t. zw. wyższej konsumpcji, na które, w związku z wzrostem stopy życiowej ludności w okresie sześciolatki, pojawi się wzmożony popyt.

Tak np. produkcja odbiorników radiowych wzrosła z 66,1 tys. sztuk w r. 1949 do 300 tys. sztuk w r. 1955, motocykli z 4,2 tys. sztuk w r. 1949 do 32 tys. sztuk w r. 1955, rowerów z 91,1 tys. sztuk w r. 1949 do 340 tys. sztuk w r. 1955, porcelany stołowej z 5.900 ton w r. 1949 do 8.500 ton w r. 1955.

10 W okresie sześciolatki zadaniem przemysłu będzie stworzenie materialnych podstaw dla realizacji rewolucji kulturalnej, dla udostępnienia najszerszym masom możliwości korzystania z dorobku oświaty, kultury, nauki i sztuki.

W związku z tym przewiduje się wzrost produkcji papieru do poziomu 530 tys. ton w r. 1955, wobec 264,5 tys. ton w r. 1949.

Równoległe z tym nastąpi unowocześnienie przemysłu graficznego i wydatne zwiększenie jego zdolności produkcyjnej. Wzrosną także znacznie produkcja pomocy szkolnych i naukowych, instrumentów muzycznych, artykułów foto-chemicznych, kina-technicznych itp.

11 Ważnym zadaniem w okresie sześciolatki będzie zrealizowanie szybkiego rozwoju społeczeństwa przemysłu drobnego. Rozwój przemysłu drobnego, w dużym stopniu, wzmocni masę towarową, potrzebną dla zaspakajania rosnących potrzeb ludności, zapewni lepsze i pełniejsze wykorzystanie lokalnych surowców i przyczyni się w znacznym stopniu do gospodarczego ożywienia terenów dotąd zamiedzbanych, w szczególności zaś do aktywizacji wielu miast i miasteczek pozbawionych większego przemysłu.

W przedstawionym projekcie planu dla całości przemysłu drobnego przyjęto dla roku 1955, w stosunku do roku 1949, wskaźnik wzrostu 434,1.

12 Jednym z podstawowych zadań Planu 6-letniego winno być zapoczątkowanie na szeroką skalę długotrwałego procesu zmierzającego do bardziej równomiernego, niż obecnie, rozmieszczenia sił wytwórczych, przez uprzemysłwienie terenów dotąd gospodarczo zacofanych.

W związku z tym, NOWE ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE, których rozmieszczenie nie jest ściśle uzależnione od bazy surowcowej, budowa nie będą poza obrębem województw

Rolnictwo

Plan Sześciolatki będzie planem wszechstronnego rozwoju rolnictwa polskiego. Rozwój przemysłu poprzez rozwój przemysłu budowy maszyn, przemysłu chemicznego, energetyki tworzy bazę dla rekonstrukcji rolnictwa, dla zaopatrzenia go w dostatecznej i rosnącej ilości traktorów i maszyn rolniczych, w samochody i paliwo, w nawozy sztuczne i elektryczność.

Z drugiej strony wszechstronny rozwój rolnictwa niezbędny jest dla zapewnienia rosnącej ludności miast podniesienia stopy życiowej poprzez dostarczenie jej odpowiedniej ilości konsumpcyjnych artykułów rolniczych i rosnącej ilości surowców rolniczych dla rozwijającego się przemysłu.

W okresie sześciolatki nastąpi wzrost produkcji rolniczej w stosunku do r. 1949, który był rokiem wyjątkowo urodzajnym, o 50 proc. W ten sposób ogólna wartość produkcji rolniczej przewyższy przedwojenną wartość produkcji rolniczej Polski, w danych jej granicach, o 29 proc. Ogólna zaś wartość produkcji rolniczej na jednego mieszkańca będzie wyższa w 1955 r., o 61 proc. w stosunku do wartości produkcji rolniczej na jednego mieszkańca w r. 1937. Wskaźnik ten ilustruje wzrost zaopatrzenia ludności kraju przez rolnictwo w stosunku do okresu przedwojennego. A oto wskaźnik, który w sposób wymowny nielustruje będzie postęp techniczny w rolnictwie, wzrost intensywności rolnictwa, wzrost wydajności w rolnictwie.

Jeżeli przyjąć za 100 wartość produkcji rolniczej w 1937 r., przypadająca na głowę ludności, nie w ca-

wysoce uprzemysłowionych. Około 80 proc. zakładów nowowbudowanych powstanie poza obrębem Górnego i Dolnego Śląska, województwa łódzkiego i m. Łodzi. Zakłady te zatrudnią będą około dwie trzecie zalogi przypadającej na nowe fabryki i pochłonią około 70 proc. ogólnych kosztów inwestycji, przy padających na nowe zakłady przemysłowe. W rezultacie nastąpią dość znaczne zmiany w rozmieszczeniu przemysłu socjalistycznego na terenie kraju.

O ile na wszystkie województwa w Polsce, poza Górnym i Dolnym Śląskiem, województwem łódzkim i m. Łodzią w 1949 r. przypadało nieco ponad jedną trzecią ogółu za trudnionych, to w 1955 r. przypadnie już około połowa ogółu zatrudnionych w przemyśle polskim.

Poza bardziej równomiernym rozmieszczeniem sił wytwórczych, w okresie sześciolatki, rozpoocznie się już krystalizacja nowych ośrodków przemysłowych, w szczególności zaś okręgu przemysłowego krakowskiego, którego tron stanowić będą wielkie zakłady metalurgiczne i zakłady syntezy chemicznej, okręgu przemysłowego miasta stołecznego Warszawy z odbudowanym i rozrodownym przemysłem metalowym i elektrotechnicznym, okręgu przemysłowego częstochowskiego z wielkimi zakładami metalurgicznymi i kopalnictwem rud, ośrodka przemysłowego kujawskiego, opartego głównie na przemyśle chemicznym oraz okręgu przemysłowego zagłębia staropolskiego (woj. kieleckie), opartej głównie na przemyśle metalowym.

W tym kraju, a jedynie na głowę ludności rolniczej, to okaże się, że w 1949 r. wartość produkcji rolniczej na głowę ludności rolniczej, wynosiła 143, a w 1955 r. wynosić będzie 219.

Oznacza to, że mierzona tym ogólnym wskaźnikiem wydajność w rolnictwie, już w 1949 r. była niemal o połowę wyższa, niż w okresie przedwojennym, a w końcu Planu 6-letniego z górą dwukrotnie przewyższy przedwojenną wydajność rolnictwa.

1 W celu wzmocnienia wymiany towarowej między miastem i wsią zostanie zapewniony szybszy wzrost produkcji towarowej rolnictwa, niż ogólnej jego produkcji.

2 W celu podniesienia poziomu gospodarczego rolnictwa oraz podniesienia jego dochodowości, jak również w celu zapewnienia ludności rosnącej ilości artykułów hodowlanych, których zapotrzebowanie rośnie wraz ze wzrostem stopy życiowej ludności, Plan 6-letni przewiduje szybszy wzrost produkcji zwierzęcej niż produkcji roślinnej.

3 W zakresie produkcji roślinnej, największy nacisk będzie położony, stosownie do rozwijających się zmian w kierunkach społeczeństwa, na wzrost produkcji pszenicy i jęczmienia.

4 Dla zapewnienia przemysłowi dostatecznej ilości surowców winna się zwiększać produkcja roślin technicznych, buraków cukrowych, roślin oleistych i roślin włókienniczych.

5 Ważnym zadaniem Planu 6-letniego w zakresie rolnictwa, winna być rozbudowa bazy paszo-

wej, zapewniająca podstawę dla dalszego trwałego rozwoju hodowli.

6 Zgodnie z zasadniczym kierunkiem szybszego wzrostu produkcji zwierzęcej, w końcu Planu 6-letniego zostanie osiągnięty wzrost produkcji żywa wołowego o 83 proc., mięsa o 102 proc., jaj o 38 proc. W związku z dążeniem do częściowego zmniejszenia importu i uzyskania pewnej krajowej bazy surowcowej dla przemysłu wełnianego, produkcja wełny w 1955 r. winna wzrosnąć o 169 proc.

7 Osiągnięcie planowanego wzrostu produkcji może być zapewnione tylko w drodze znacznego wzrostu wydajności z hektara, który dla czterech zbóż w 1955 r., wyniesie w stosunku do planu na r. 1949 — 41 proc. oraz znacznego wzrostu wydajności jednostkowej zwierząt.

8 Osiągnięcie przewidzianego planem, szybkiego, niedostępnego w kapitalistycznych warunkach, tempa wszechstronnego rozwoju rolnictwa możliwe jest tylko w drodze stworzenia przez socjalistyczny przemysł technicznej bazy dla rekonstrukcji rolnictwa oraz poważnego posunięcia naprzód procesu społecznej przebudowy wsi, przechodzenia, na podstawie dobrowolności, od drobnej rozproszonej, indywidualnej chłopskiej gospodarki, na tory gospodarki socjalistycznej, zespolonej.

Techniczna rekonstrukcja rolnictwa pójdzie w kierunku mechanizacji, wzrostu zaopatrzenia w nawozy sztuczne i znacznego postępu elektryfikacji wsi.

W ciągu sześciolatki nastąpi znaczny wzrost mechanizacji procesów produkcyjnych w rolnictwie.

W ciągu tego okresu rolnictwo otrzyma 61.000 traktorów.

W 1955 r. zaopatrzenie rolnictwa w maszyny rolnicze, mierzone w wartości tych maszyn, wzrosnie o 270 proc. w stosunku do r. 1949.

Zaopatrzenie w nawozy sztuczne w kilogramach czystego składnika, na 1 ha powierzchni zasianej, wzrosnie o 127 proc. w końcu Planu 6-letniego, w porównaniu z zaopatrzeniem w roku rolniczym 1949/50, co stanowić będzie niemal sześciokrotny wzrost w porównaniu z okresem przedwojennym.

W ciągu sześciolatki zostanie zelektryfikowanych 8.900 gospodarstw, przy jednoczesnym zaopatrzeniu ich w silniki i urządzenia elektryczne, zwłaszcza użytkowania zespolonego.

Transport i komunikacja

W związku z rozwojem życia gospodarczego przewozy towarowe, wszystkimi środkami transportu, wzrosną w r. 1955 w stosunku do r. 1949 o 117 proc., przewozy zaś osobowe o 104 proc.

1 Jakże są główne linie rozwoju transportu i komunikacji w Planie 6-letnim?

1 Przewóz towarów na kolejach normalnotorowych wzrosnie o 74 proc. w 1955 r. w stosunku do r. 1949.

W przeliczeniu na głowę ludności koleje normalno-torowe przewożą 8,5 ton towarów, wobec 2,17 ton w 1938 r. Zwiększenie więc przewozu towarów na kole jest w stosunku do r. 1938 niemal czterokrotnie. Przewozy osób na kolejach normalno-torowych wzrosną o 90,5 proc. Dla zapewnienia zwiększonych przewozów towarowych i osobowych transport kolejowy zostanie uszczelniony przez przebudowę węzłów, wzmocnienie przelotowości na głównych magistralach oraz budowę nowych linii. Zostaną wybudowane nowe linie kolejowe o łącznej długości 704 km. Zostanie zelektryfikowany ruch osobowy w obrębie węzła warszawskiego, gdańskiego i katowickiego oraz częściowo katowickiego. Zostanie zelektryfikowanych 541 km linii kolejowych.

2 Wydatnie zwiększy się przewóz publicznym transportem samochodowym towarów i osób. Publiczne samochodowe przewozy towarowe, skoncentrowane w lednym przedsiębiorstwie wzrosną w

9 W ciągu sześciolatki Państwo we Gospodarstwie Rolnym staną się w pełni wzorowymi gospodarstwami socjalistycznymi. Wzrost ich produkcji będzie postępował znacznie szybciej, niż wzrost produkcji całego rolnictwa.

W rezultacie, Państwowe Gospodarstwa Rolne odegraą poważną rolę w zaopatrzeniu miast i udział ich ogólny w produkcji towarowej rolnictwa wzrosnie z 7,9 proc. w 1949 r. do 15,9 proc. w 1955 r., przy czym w 1955 r. udział Państwowych Gospodarstw Rolnych w produkcie towarowej trzasy zbóż osiągnie już bardzo poważny poziom i stanowić będzie 23,1 proc., a więc niemal jedną czwartą całej produkcji towarowej.

W ciągu sześciolatki Państwowe Gospodarstwa Rolne odegraą rolę poważnej oświary w socjalistycznej przebudowie wsi.

10 W okresie Planu 6-letniego zostaną stworzone warunki dla objęcia poważnej części małych i średniorolnych gospodarstw chłopskich przez socjalistyczną spółdzielczość produkcyjną. Warunki te powstaną w drodze stworzenia bazy technicznej dla spółdzielczości produkcyjnej, poprzez mechanizację, zaopatrzenie w nawozy i elektryfikację wsi, w drodze szerokiej pomocy kredytowej i inwestycyjnej państwa, w drodze wzrostu świadomości klasowej i b)owości mas biednych i średnich chłopów, w drodze wzrostu ich doświadczenia, w drodze wykucia niezbędnej ilości wykwalifikowanych kadr kierowniczych i agronomicznych i pomocy w tym klasy robotniczej.

W okresie sześciolatki zostanie w zdecydowany sposób rozbudowane Państwowe Ośrodki Maszynowe, przeznaczone przede wszystkim dla obsługi spółdzielczości produkcyjnej. Liczba Państwowych Ośrodków Maszynowych, wynosząca w r. 1949 — 50, wzrosnie do 850, a liczba posiadanych przez nie traktorów — do 35.890, wobec 200 w r. 1949.

11 Jednocześnie, państwo będzie okazywać wzmoczoną pomoc małym i średniorolnym gospodarstwom chłopskim.

12 Państwo konsekwentnie będzie prowadziło politykę ograniczania i wyprężania, a następnie i likwidacji kapitalistów większych jako klasy.

Pogoda sprzyja żniwom!

Sprzet zbóż i podorywki odbywają się w rekordowym tempie

Należy baczniej zająć się bezpieczeństwem przeciwpożarowym

Piękne pogody, które nastają po przelotnych deszczach, przyspieszą przebieg żniw na terenie naszego województwa. Zbiory żyta już są na zakończeniu. Ogółem skoszone do dnia wczorajszego ponad 400 tys. ha różnych zbóż. Całkowity sprzęt żyta zakończono w powiatach: rawsko-mazowieckim, łęczyckim i skierniewickim. Natomiast w powiatach: łaskim, radomszczańskim, piotrkowskim i sieradzkiem zbiory owsa, pszenicy i jęczmienia odbywają się już w pełni, a w powiatach: brzezińskim, opoczyńskim, sieradzkiem, skierniewickim i wieluńskim rozpoczęły również sprzęt lnu.

Bardzo pomyślnie przebiega także wykonywanie podorywek. Do dnia 13 bm. zaorano 60 proc. obszaru po skoszonym żywie. Stanowi to obszar nienotowanych do tej pory rozniańców w dziejach rolnictwa naszego województwa. Rzecz jasna, że wywołało to wielkie zapotrzebowanie na nasiona poplonów, których brak dotkliwie daje się odczuć, szczególnie

zaś lubinu, saradeli, wyki i peluski. Tego zapotrzebowania województwo nasze nie będzie w stanie zaspokoić we własnym zakresie, wobec czego trzeba będzie podorywki obsiać innymi gatunkami nasion poplonów.

Trzeba stwierdzić, że akcja przygotowania, jak mobilizacja sił roboczych, środków przewozowych i przysposobienia maszyn rolniczych, została na ogół przeprowadzona bardzo starannie.

Na podkreślenie zasługuje inicjatywa Powiatowej Rady Narodowej w Piotrkowie, która zorganizowała 500-osobową brygadę, mającą na wypadek deszczów, przyjąć z pomocą zagrożonym odcinkom.

Z akcją żniwną, stertowaniem zbóż, czy zapełnieniem stódół i spichrzów łączy się ściśle sprawa bezpieczeństwa przeciwpożarowego.

Na tym odcinku rady narodowe, organizacje polityczne i społeczne nie wszędzie stanęły na wysokości zadania. Dokonana kontrola przez

Komisję Przeciwpożarową przy Wojewódzkiej Radzie Narodowej, ujawniła w terenie jeszcze wiele braków, wynikających ze słabej aktywności powiatowych komisji przeciwpożarowych.

Brakiem zrozumienia potrzeby gotowości bojowej i czujności jest Kamięńsk, w pow. piotrkowskim, gdzie kierownik samochodów straży pożarnej, pełniąc funkcję wodzowego gminy, wysłał się w teren z listami. Właśnie w momencie takim zapalił się las w odległości kilku kilometrów od Kamięńska, a straż pożarna nie mogła wyjechać do ognia z braku kierownicy.

W gminie Lubocznia, pow. rawski mazowiecki i w gm. Popień i Jędrzejów, pow. brzezińskiego samochodowe straże stoją bez ogumowania.

Fakty te nie są na pewno odosobnione.

Rady narodowe, organizacje polityczne i społeczne winny się bardziej zainteresować tym najbardziej zaniedbanym odcinkiem akcji żniwnej i spowodować jak najrychlejsze usunięcie wszelkich niedociągnięć, ażeby tegoroczne, obfite plony zostały w zupełności zabezpieczone.

Wzrost ogólny w masie towarowej wynosił się dla r. 1955 we wskaźniku 190 w stosunku do r. 1949. Inaczej mówiąc wartość masy towarowej w handlu detalicznym, w cenach z 1950 r. wzrosła w ciągu 6 lat, około dwukrotnie. W związku z tym wzrosła znacznie spójność podstawowych artykułów przemysłowych i rolnych na głowę ludności.

Oto parę danych, ilustrujących ten wzrost.

Spójność tkanin bawełnianych znacznie z konfekcją wzrosła o 41 proc. w stosunku do r. 1949 i 95 proc. w stosunku do okresu przedwojennego. Spójność tkanin wełnianych wzrosła o 38 proc. w ciągu Planu 6-letniego, a w stosunku do spójności przedwojennego o 120 proc.

Produkcja obuwia skórzanego, przypadającego na jednego miesz-

kańca wzrosła w okresie Planu 6-letniego o 75,5 proc.

Konsumpcja mydła w porównaniu z r. 1949 o 70 proc., a w porównaniu z r. 1938 — o 109 proc.

Zwiększy się znacznie spójność w zakresie artykułów rolnych i tak: spójność mięsa wieprzowego będzie w r. 1955 większa o 41 proc., niż w roku 1949, a w stosunku do r. 1937 będzie to wzrost o 104 proc. Spójność mięsa pszennej wzrosła o 34 proc., jaj o 12 proc., cukru o 26 proc., masła o 165 proc. itd.

Jakie będą główne linie rozwoju obrotu towarowego w okresie Planu sześciolatki?

W ciągu roku 1949 detalu uspołeczniony osiągnął dominującą pozycję na rynku. Na koniec roku 1949 udział detalu uspołecznionego wzrósł do 60 proc., a obecnie, w połowie ro-

Obrót towarowy

(Dalszy ciąg na str. 3-ciej)

Sześćcioletni plan rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu w Polsce

Przemówienie członka Biura Politycznego KC PZPR tow. Hilarego Minca wygłoszone na V Plenum KC PZPR w dniu 15 lipca 1950 r.

(Dalszy ciąg ze str. 2-giej)
 ka 1950, wg. prowizorycznych szacunkowych danych, wynosi już około 70 proc. W tej sytuacji jasne jest, że rozwój handlu socjalistycznego będzie postępował szybko i konsekwentnie naprzód.

Nie forsując sztucznie likwidacji kapitalistycznego handlu detalicznego, należy jednak mieć na uwadze, że przy obecnej pozycji detalu uspołecznionego w handlu, sieć i obroty jego muszą dalej szybko się rozwijać, aby podobać wymaganiom rozprzeczania rosnącej masy towarowej i rosnącego zapotrzebowania ludności.

1 Dlatego Plan 6-letni przewiduje znacznie szybszy wzrost obrotów detalu uspołecznionego, niż ogólny wzrost handlu detalicznego. Podczas gdy ogólny obrót w handlu detalicznym wzrosną o 90 proc., obroty detalu uspołecznionego wzrosną o 238 proc.

2 W związku z tym, sieć aparatu detalicznego, uspołecznionego zostanie rozbudowana do ponad 87.300 placówek, obsługując stan o 102 proc. wyższy od r. 1949.

Nowe placówki winny być w zasadzie jednostkami większymi i wyposażonymi nowoczesnie.

Detal uspołeczniony obejmie szereg dziedzin, którymi dotąd interes

sował się niedostatecznie (księgi wszelkiego typu, sklepy gospodarstwa domowego, sklepy opałowe, handlowo-usługowe jak: optyczne, naprawy obuwia, odzieży, zegarków itd., sklepy komisowe itd.).

Rozbudowa sieci uspołecznionego handlu winna być ściśle związana z polepszeniem jego pracy, z poprawą obsługi klientów, która tak bardzo jeszcze szwankuje obecnie.

3 W ciągu 6-letnia zostanie rozbudowana sieć uspołecznionych zakładów żywienia zbiorowego do około 11.000 punktów, tj. o 600 proc. więcej, niż w r. 1949, zapewniając osiągnięcie zdolności wyżywienia dla 2,2 miliona osób dziennie.

4 Nastąpi znaczne rozszerzenie wymiany pomiędzy wsią a miastem. Aparat CRS doprowadzi na wieś o 152 proc. więcej towarów, niż w r. 1949, rozszerzając swą sieć oraz placówki agentur gminnych spółdzielni i wypierające spekulantów z odcinka wiejskiego. Wzrostowi masy towarowej, doprowadzanej do wsi, odpowiadać będzie znaczny wzrost nadwyżek towarowych, przejmowanych przez skup uspołeczniony. Ogólna wartość podstawowych artykułów w skupie, nie wliczając skupu, dokonywanego bezpośrednio przez przemysł, wzrosnie o około 140 proc.

w r. 1955, w porównaniu z r. 1949 będzie trzy i pół raza wyższy.

Jeżeli chodzi o kierunek inwestycji, to Plan 6-letni wyraźnie umacnia i rozwija dotychczasową zasadę koncentrowania nakładów inwestycyjnych na przemysł. Przytłaczająca część wielkich nakładów na przemysł została skoncentrowana na rzecz rozwoju produkcji środków wytwarzania.

Bardzo wybitny wzrost nakładów inwestycyjnych ma miejsce w zakresie rolnictwa i leśnictwa (1955 r. w stosunku do 1949 r. — 413 proc.) oraz na urządzenia socjalne i kulturalne (analogiczny wskaźnik — 431). Najwyższy wzrost wskaźnika nakładów inwestycyjnych zaznacza się w dziale budownictwa mieszkaniowego, którego nakłady w 1955 r. będą niemal pięciokrotnie wyższe, niż w roku 1949. Wysiłek podejmowany w tej dziedzinie jest ogromny. W rezultacie wybudowane zostanie łącznie 723 tysiące izb mieszkalnych, przy czym specjalnie zostały uwzględnione potrzeby produkcji przemysłowej, zwłaszcza zaś w zakresie budowy mieszkań dla robotników nowo-występujących zakładów.

W okresie Planu 6-letniego, we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej, zostanie rozpoczęta budowa 1.425 wielkich obiektów, z czego do końca planu zostanie oddanych do użytku 1.287 obiektów. Z liczby ukończonych obiektów około 250 przypadnie na wielkie zakłady przemysłowe oraz ponad 90 na nowe kompletne osiedla mieszkaniowe. Wyko-

nie na taką skalę zakrojonego planu inwestycyjnego wymaga wszechstronnego i szybkiego rozwoju przemysłu budowlanego i produkcji budowlanej.

Według jakich linii będzie się odbywał w okresie Planu 6-letniego rozwój przemysłu budowlanego i produkcji budowlanej?

Produkcja budownictwa uspołecznionego wzrosnie w ciągu sześciolecia o 280 proc., wzrost jej więc będzie szybszy, niż wzrost produkcji przemysłowej.

Dla podolania temu zadaniu należy szeroko rozwinąć sieć Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych i Montażowych i zwiększyć specjalizację Przedsiębiorstw Budownictwa Przemysłowego, szczególnie w dziedzinie robót specjalnych i montażowych.

Poza wielkimi przedsiębiorstwami budowlano - montażowymi zostanie rozbudowana sieć budowlanych przedsiębiorstw powiatowych i miejskich, przedsiębiorstw remontowo - budowlanych, z których pierwsze nastawione będą na realizację drobnych robót budownictwa wiejskiego na terytorium całego kraju, drugie zaś na realizację robót remontowych w miastach.

W celu zapewnienia dla budownictwa pełnej i terminowej dokumentacji technicznej zostanie znacznie rozszerzona sieć biur projektowych, które w r. 1955 zatrudnią będą dwa razy więcej pracowników, niż w r. 1949.

nie przez naszych inżynierów, techników i robotników wykwalifikowanych — praktyk w zakładach i na budowach radzieckich itd. itp.

Bez tej pomocy radzieckiej nie możliwe było by przedstawienie Plenum takiego projektu planu jak obecnie przedstawiamy, tzn. planu zakładającego urzeczywistnienie wielkiego postępu technicznego.

Układy te przewidują ponadto przekazywanie Polsce technicznego doświadczenia radzieckiego, bezpłatnego przekazywania licencji i patentów, pomoc w projektowaniu, budowaniu i montowaniu szeregu wielkich obiektów gospodarczych, przechodzą-

ce i już częściowo dostarcza urządzeń kompletnych dla nowej, wielkiej huty żelaza pod Krakowem i dla innych rekonstruowanych i budowanych od nowa hut stali zwykłych i szlachetnych, dla kopalnictwa rud, węgla i ropy, dla produkcji metali kolorowych, dla wielkiej przemysłowej chemii, dla energetyki, dla budowy samochodów, traktorów, ciężkich maszyn itd. itp.

Układy te przewidują również udzielanie Polsce wielkich kredytów, przeznaczonych na finansowanie dostaw sprzętu technicznego, a wynoszących 2,2 miliardów rubli.

IV. Plan podniesienia dobrobytu materialnego i kulturalnego ludności

Przedłożony projekt ustawy o Planie 6-letnim przewiduje wzrost stopy życiowej ludności w granicach od 50 do 60 proc. w porównaniu z rokiem 1949. Jednym z elementów wzrostu stopy życiowej ludności będzie planowany wzrost zatrudnienia. Zatrudnienie w sektorze socjalistycznym, poza rolnictwem, wzrosnie w okrągłych liczbach z około 3.600.000 osób w r. 1949 — do około 5.700.000 osób w r. 1955, to znaczy, o około 60 proc. W liczbach absolutnych w ciągu sześciolecia stan zatrudnienia, w sektorze socjalistycznym poza — rolnictwem, wzrosnie o ponad 2.100.000 osób.

Zostanie przyjętych do pracy około 1.230.000 kobiet, a udział kobiet w ogólnej liczbie zatrudnionych w socjalistycznym sektorze poza rolnictwem z 29,1 proc. w r. 1949 podniesie się do 33,5 proc. w r. 1955.

Jest rzeczą jasną, że dzięki silnemu wzrostowi zatrudnienia, a zwłaszcza silnemu wzrostowi zatrudnienia kobiet, podniesie się znacznie stopa życiowa ludności poprzez zwiększenie liczby zatrudnionych w rodzinie. Drugim elementem wzrostu stopy życiowej ludności będzie wzrost realnych zarobków robotników i pracowników umysłowych, który przewidyje się w wysokości 40 proc. w ciągu sześciolecia.

Wzrost ten zostanie zrealizowany dwiema drogami — poprzez zwiększenie zarobków i poprzez stopniową obniżkę cen artykułów szerokiego spożycia. W związku ze wzrostem zatrudnienia i wzrostem zarobków, fundusz płac w gospodarce socjalistycznej w ciągu 6-letnia wzrosnie przeszło dwukrotnie, licząc w cenach porównywalnych. Wzrost stopy życiowej mała i średniorolnych chłopów odbywać się będzie poprzez wszechstronny rozwój produkcji ich gospodarstw i poprzez jeszcze szybszy wzrost produkcji towarowej, zbywanej po opłacalnych i rentownych cenach.

Wydatną rolę w podniesieniu stopy życiowej małorolnych i średniorolnych chłopów odgrywać będzie zrzeszanie się ich w spółdzielniach produkcyjnych.

Elementem poprawy stopy życiowej mas pracujących będzie szeroki rozmach budownictwa mieszkaniowego, przewidziany w Planie 6-letnim. Oddane do użytku ok. trzech czwartych miliona izb mieszkalnych, stanowić będzie nie tylko poważne rozszerzenie powierzchni mieszkaniowej, ale daleko idącą jakościową poprawę jej charakteru.

Jako dziedzictwo po kapitalizmie, klasa robotnicza zajmuje mieszkania nie tylko przeludnione, ale bardzo często pozbawione nawet najbardziej elementarnych urządzeń sanitarnych, położone nieraz na niewyposażonych terenach, w złych warunkach higienicznych itp.

Nowe budownictwo mieszkaniowe, prowadzone w 75 proc. w formie nowych kompletnych osiedli, wyposażonych w niezbędne urządzenia gospodarcze, społeczne i kulturalne, zapożyczkujące głęboki przełom w warunkach mieszkaniowych mas pracujących.

Jednocześnie znaczne sumy zostaną przeznaczone na akcje remontowe, co przyczyni się do istotnej poprawy warunków zamieszkiwania w starych budynkach.

W drodze poważnych nakładów na

gospodarkę komunalną zostanie uzyskana znaczna poprawa jej niedo-walającego stanu.

Przed wojną korzystało z urządzeń wodociągowych 36 proc. ludności miejskiej, a z kanalizacji 81 proc. W 1955 r. korzystać będzie z urządzeń wodociągowych 70 proc., a z kanalizacji 62 proc. ludności miejskiej. Powinno znacznie być posiadana także budowa wodociągów grupowych w rejonach przemysłowych Górnego Śląska i Łodzi, dla zaopatrzenia ludności i przemysłu w wodę.

Poważne nakłady przeznaczone są również na ulepszenie komunikacji miejskiej i na utworzenie jej w szeregu miast, dotychczas miejskiej komunikacji nie posiadających.

Poważne zmiany na lepsze w okresie sześciolecia zajdą w zakresie rozwoju społecznej Służby Zdrowia. Liczba łóżek szpitalnych wzrosnie w okresie sześciolecia do 123,5 tysiąca, tj. o 38,3 proc. w stosunku do roku 1949.

W zakresie pomocy otwartej plan przewiduje rozszerzenie akcji profilaktycznej ze szczególnym uwzględnieniem opieki nad dziećmi i młodzieżą, znaczne zwiększenie opieki dentystycznej, polepszenie świadczeń leczniczych dla ubezpieczonych, przede wszystkim przez znaczny rozwój specjalistycznej pomocy lekarskiej. Liczba przychodni miejskich i ośrodków zdrowia wzrasta o 99 procent osiągając liczbę 3.060.

Sześciolecni Plan przewiduje zwiększenie liczby lekarzy, przypadającej na 10.000 mieszkańców do 6,5 tj. blisko o 85 proc.

Jeżeli chodzi o opiekę nad matką i dzieckiem, to wskazać należy na prawie 3-krotny, w stosunku do 1949 r., wzrost liczby miejsc w żłobkach miejskich. Liczba miejsc w żłobkach wiejskich będzie wynosić w 1955 r. 52.000, podczas gdy w 1948 r. wynosiła ona niespełna 700. Szeroko rozwinięte są w okresie sześciolecia również instytucje sezonowych żłobków wiejskich.

Akciej czasów pracowniczych w 1955 r. objętych będzie milion pracowników, tj. o 193 proc. więcej niż w r. 1949.

Do najważniejszych przejawów obrazujących wzrost kultury należy likwidacja analfabetyzmu, która na etapie już na początku planu, zwiększenie liczby wydawanych książek i broszur do 9.000 tytułów, tj. o 90,6 proc. zwiększenie liczby abonentów radiowych o 166,7 proc., znaczne zwiększenie liczby stałych i objazdowych teatrów i kin. Zwiększą się także liczba kin stałych na wsi, których liczba sięgnie 3.300 jednostek, tj. wzrosnie 22-krotnie. Tak, pomijając zagadnienia szkolenia nowych kadr i podnoszenia kwalifikacji zawodowych oraz zagadnienia zapewnienia wszechstronnego rozwoju oświaty, o których w oddzielnym referacie będzie mówił towarzyszy Nowak, przedstawia się Sześciolecni Plan w zakresie podniesienia dobrobytu materialnego i kulturalnego ludności.

(Dalszy ciąg na str. 4-tej)

Inwestycje i budownictwo

Przedłożony projekt Planu 6-letniego przeznaczony na inwestycje w latach 1950—1955 olbrzymią kwotę

— 6,1 biliona zł. O tempie wzrostu nakładów inwestycyjnych świadczy fakt, że zakres rzeczowy inwestycji

II. Plan Sześciolecni, jako plan generalnej ofensywy socjalizmu

W rezultacie przewidzianego przez 6-letni Plan, potężnego rozwoju sił wytwórczych, rozwoju przemysłu, budownictwa, transportu i komunikacji, obrotu towarowego, rolnictwa, dochód narodowy w 1955 r. będzie o 112,5 proc. wyższy, niż dochód narodowy w 1949 r. W okresie sześciolecia przeciętny roczny przyrost doходу narodowego z roku na rok wyniesie 13,4 proc. Stanowi to bardzo wielkie tempo wzrostu dochodu narodowego, tempo, które zbliżone jest do burzliwego wzrostu dochodu narodowego, osiąganego w Związku Radzieckim.

Jak wysoki jest zaplanowane tempo przyrostu dochodu narodowego, wskazuje porównanie z krajami kapitalistycznymi w okresach ich najlepszego i najszybszego rozwoju. W okresie największego rozwoju państw kapitalistycznych, w latach 1890 — 1918, średnioroczny przyrost doходу narodowego wynosił: w Stanach Zjednoczonych — 4,1 proc., w Anglii — 2,4 proc., w Niemczech — 2,6 proc. Dzięki czemu stanie się możliwe uzyskanie u nas takiego szybkiego tempa przyrostu dochodu narodowego?

Stanie się to możliwe, tak jak stały się możliwe wszystkie nasze dotychczasowe osiągnięcia, dzięki temu, że nasz rozwój dotąd odbywał się, a w okresie Planu 6-letniego będzie jeszcze szybciej odbywał się, jako rozwój ku socjalizmowi.

Towarzysz Stalin na XVI zjeździe WKP (b), mówiąc o wyższości radzieckiej gospodarki nad kapitalistyczną, jako jedną z ważnych cech tej wyższości wymienił zagadnienie rozdzielenia doходу narodowego. Towarzysz Stalin pisał, że przy radzieckim systemie gospodarki „rozdzielenie doходу narodowego odbywa się, nie w celu wzbogacenia klas, wy-

zyskiwaczy i ich liczonej pasyżyt nieczej czeladzi, a w celu systematycznego podwyższania dobrobytu materialnego robotników i chłopów i rozszerzania wytwórczości socjalistycznej w mieście i na wsi”.

W tymże samym referacie Towarzysz Stalin, stwierdzając, że w głównych krajach kapitalistycznych około połowy dochodu narodowego przywłaszczają sobie kapitaliści, konstatawał, że udział kulaków i miejskich kapitalistów w dochodzie narodowym w Związku Radzieckim stał się w 1927-28 r. — 8,1 proc., w 1928-29 r. — 6,5 proc., a w 1929-30 r. już tylko 1,8 proc.

Konstatując te fakty, Tow. Stalin pisał: „ale jeżeli w ZSRR w 1929-30 r. tylko około 2 proc. doходу narodowego przypada na udział klas wyzyskiwaczy, to gdzie idzie pozostała masa doходу narodowego?”

Jasnym jest, że pozostaje ona w rękach robotników i pracujących chłopów.

Oto, gdzie tkwi źródło siły i autorytetu władzy radzieckiej wśród milionów klasy robotniczej i chłopstwa.

Oto, co stanowi podstawę systematycznego wzrostu dobrobytu materialnego robotników i chłopów w ZSRR”.

Jak się przedstawia sprawa podziału doходу narodowego i udziału w nim klas wyzyskiwaczy u nas w Polsce?

W 1947 r. pomimo przeprowadzenia reformy rolnej i nacjonalizacji wielkiego i średniego przemysłu i po mimo rozgromienia obszarników i kapitalistów, elementy kapitalistyczne miejskie i wiejskie przywłaszczają sobie jeszcze 22 proc. doходу narodowego.

Pamiętamy wszyscy, jaką wielką przyszkodę dla rozwoju naszego kraju stanowił ten wielki udział pasyżytów nieuczynych kapitalistycznych elementów w rozdzieleniu doходу narodowego.

W drodze systematycznego ograniczania i wypierania elementów kapitalistycznych i w mieście i na wsi, udział elementów kapitalistycznych w podziale doходу narodowego został znacznie zmniejszony i doprowadzony w roku 1949 do 9 proc.

Bez redukcji dohodów kapitalistycznych, bez zmniejszenia ich udziału w realizacji doходу narodowego, z mniej więcej jednej czwartej jego części do mniej więcej jednej dziesiątej jego części, niemożliwym było by zrealizowanie Planu Trzyletniego.

Rzecz jasna, że i Plan Sześciolecni nie mógłby być zrealizowany, gdy by elementy kapitalistyczne nie były nadal systematycznie ograniczane, wypierane i likwidowane.

Jak to będzie się odbywać w różnych dziedzinach naszej gospodarki w okresie Planu 6-letniego?

W przemyśle, dzięki ogólnemu wzrostowi produkcji przemysłowej socjalistycznej oraz dzięki specjalnie silnemu wzrostowi drobnego przemysłu uspołecznionego, udział sektora socjalistycznego w całościach produkcyjnego przemysłu i rzemiosła wzrosnie z około 89 w roku 1949 — do około 99 w roku 1955. Pozostali 1 proc. przypadnie na drobnotowarową gospodarkę rzemieślniczą, a ewentualny udział produkcji kapitalistycznej zostanie sprowadzony do odsetków procenta.

W ten sposób zagadnienie „kto czego” na terenie przemysłu jest już całkowicie rozstrzygnięte.

Podobnie przedstawia się sprawa, jeżeli chodzi o budownictwo.

Jeżeli chodzi o handel, to fakt osiągnięcia już obecnie 70 proc. obrotów detalu przez handel socjalistycz-

III. Zacieśnienie wzajemnych stosunków ekonomicznych z Z S R R i krajami demokracji ludowej

Przedłożony pod obrady V Plenum projekt ustawy o Planie Sześciolecni, stwierdza, że zbudowanie podstaw socjalizmu oznacza m. in.: „oparte na zasadach socjalistycznej solidarności i wzajemnej pomocy pogłębienie i zacieśnienie wzajemnych stosunków ekonomicznych i współpracy gospodarczej, prowadzące do jak najszerszego rozwoju sił wytwórczych na bazie planów gospodarczych Polski, ZSRR i krajów demokracji ludowej”.

Jest rzeczą jasną i zrozumiałą, że w warunkach istnienia szeregu państw socjalistycznych, ZSRR kraju zwycięskiego socjalizmu i krajów demokracji ludowej, krajów budującego się socjalizmu, zbudowanie podstaw socjalizmu w tych krajach może się odbyć tylko w drodze pogłębienia i zacieśnienia wzajemnych stosunków ekonomicznych i współpracy gospodarczej między tymi krajami, a w pierwszym rzędzie z ZSRR, przodującym socjalistycznym państwem.

Ta i tylko ta droga prowadzi do

maksymalnego wzrostu sił wytwórczych w każdym z krajów demokracji ludowej i do zbudowania socjalizmu w tych krajach. Ta i tylko ta droga jest gwarancją rozwoju tych krajów i ich prawdziwej niepodległości.

Monstrualne oszustwo Jugosławii wykazało, że negowanie tej drogi nie oznacza nic innego, jak zakusanie własnego kraju — pod maską oszukiwaczy frazesów o samodzielnym drodze do socjalizmu w dyby najgorszej niewoli imperialistów amerykańskich, degradacji gospodarczej i ostatecznego upodlenia.

Stosunki gospodarcze Polski z ZSRR i krajami demokracji ludowej noszą zasadniczo odmienny charakter niż stosunki gospodarcze z krajami kapitalistycznymi.

Nasz monopol handlu zagranicznego w stosunkach z państwami kapitalistycznymi broni nas przed ich imperialistyczną zachłannością. Zainteresowani jesteśmy w stosunkach z państwami kapitalistycznymi nie w ogóle, a tylko o tyle, o ile mogą nam te stosunki ułatwić nasz rozwój go-

spodarczy, przy czym zawsze musimy dążyć systematycznie i konsekwentnie do unikania na jakikolwiek odcinku zależności od krajów kapitalistycznych.

Zgola przeciwny charakter noszą nasze stosunki ekonomiczne z ZSRR i krajami demokracji ludowej. Poprzez te stosunki realizuje się na bazie planów gospodarczych planowy styk gospodarki narodowej krajów socjalistycznych, poprzez te stosunki przyspiesza się i rozszerza rozwój sił wytwórczych i zwiększa tempo marszu ku socjalizmowi w krajach demokracji ludowej.

dzięki tym stosunkom kraje demokracji ludowej i nasz kraj w szczególności, mają możliwość bronić się skutecznie przed imperialistyczną zachłannością kapitalizmu i uniknąć popadania w zależność od niego.

Poprzez te stosunki wreszcie realizuje się pomoc ZSRR dla krajów demokracji ludowej, budujących socjalizm i w szczególności dla naszego kraju, dla Polski.

Związek Radziecki dostarczy Pol-

UROCZYSTA AKADEMIA

Okręgowa Rada Związków Zawodowych w Łodzi zawiadamia wszystkie zarządy związków zawodowych i ich pracowników, iż w dniu 18.7.1950 r. punktualnie o godz. 16.30, odbędzie się uroczysta akademія związana z obchodem rocznicy PKWN, w sali teatralnej ORZZ przy ul. Traugutta 18.

Część oficjalna — referat.
 Część artystyczna — występy zespołów świetlicowych oraz występy wybitnych artystów Opery Śląskiej.

Sześcioletni plan rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu w Polsce

Przemówienie członka Biura Politycznego KC PZPR tow. Hilarego Minca wygłoszone na V Plenum KC PZPR w dniu 15 lipca 1950 r.

(Dokończenie ze str. 3)

Trzeba powiedzieć z całą jasnością i twardością, że wykonanie Planu 6-letniego stawia nas przed wieloma trudnymi i skomplikowanymi problemami, z którymi musimy się walczyć w okresie wykonania Planu 3-letniego.

Postęp techniczny — podstawą rozwoju naszej gospodarki

Założone w Planie 6-letnim tempo rozwoju gospodarki narodowej przewiduje stosowanie i rozszerzenie postępu technicznego we wszystkich jej dziedzinach. Zasadniczymi elementami postępu technicznego w okresie Planu 6-letniego będą: mechanizacja procesów produkcyjnych, elektryfikacja, automatyzacja obsługi urządzeń i kontroli, intensyfikacja procesów produkcyjnych i usługowych, przechodzenie na większe agregaty, zastępowanie procesów okresowych ciągłymi, normalizacja procesów technologicznych surowców i wyrobów gotowych oraz chemizacja procesów, tj. zastosowanie złożeń chemicznych w szeregu dziedzin gospodarki.

Mechanizacja pracy obejmie przede wszystkim zastosowanie maszyn tam, gdzie dotąd była stosowana ciężka praca fizyczna oraz praca w warunkach szkodliwych dla zdrowia.

W przemyśle węglowym w Polsce w okresie Planu 6-letniego będzie przeprowadzona stopniowa mechanizacja załadunku podziemnego węgla. Zostanie przeprowadzony wielki plan mechanizacji w hutnictwie.

We wszystkich przemysłach przez tworzących zostanie zasadniczo przez mechanizację zrekonstruowany transport wewnętrzny. Mechanizacja odlewni wyrazi się w siedmiokrotnym wzroście maszynowego formowania. W transporcie, a w szczególności w kolejnictwie przeprowadzi się zasadniczą rekonstrukcję załadunku i wyładunku.

Wielki program mechanizacji będzie podstawą gruntownej rekon-

struktury metod technicznych w budownictwie.

W okresie realizacji Planu 6-letniego będzie w coraz szerszym stopniu następować przechodzenie na większe agregaty i maszyny, które niemal przy tej samej obsłudze dają znacznie większą produkcję.

W okresie realizacji Planu 6-letniego będzie w coraz szerszym stopniu następować przechodzenie na większe agregaty i maszyny, które niemal przy tej samej obsłudze dają znacznie większą produkcję.

W okresie realizacji Planu 6-letniego będzie w coraz szerszym stopniu następować przechodzenie na większe agregaty i maszyny, które niemal przy tej samej obsłudze dają znacznie większą produkcję.

W okresie realizacji Planu 6-letniego będzie w coraz szerszym stopniu następować przechodzenie na większe agregaty i maszyny, które niemal przy tej samej obsłudze dają znacznie większą produkcję.

W okresie realizacji Planu 6-letniego będzie w coraz szerszym stopniu następować przechodzenie na większe agregaty i maszyny, które niemal przy tej samej obsłudze dają znacznie większą produkcję.

W okresie realizacji Planu 6-letniego będzie w coraz szerszym stopniu następować przechodzenie na większe agregaty i maszyny, które niemal przy tej samej obsłudze dają znacznie większą produkcję.

W okresie realizacji Planu 6-letniego będzie w coraz szerszym stopniu następować przechodzenie na większe agregaty i maszyny, które niemal przy tej samej obsłudze dają znacznie większą produkcję.

wiem uzyskuje się znaczne oszczędności kosztów własnych produkcji w Państwowych Gospodarstwach Rolnych o co najmniej 30 proc., obniżenie kosztów własnych na kolejach o co najmniej 17 proc., obniżkę kosztów własnych w handlu społecznym o co najmniej 15 proc. itd.

W sumie obniżka kosztów własnych w najważniejszych dziedzinach gospodarki narodowej winna przynieść około 3-4 bilionów zł akumulacji, co stanowi około 50 proc. całości nakładów inwestycyjnych, przewidzianych w Planie 6-letnim.

Inaczej mówiąc, bez uzyskania planowej obniżki kosztów własnych nie można byłoby przeprowadzić około 50 proc. planowanych inwestycji, czyli nie można byłoby wykonać Planu 6-letniego.

Na podstawie uzyskiwanej obniżki kosztów własnych stanie się możliwym stopniowe przechodzenie do polityki obniżki cen artykułów szerokiego spożycia, co z kolei spowoduje wzrost płacy realnej i umocni naszą walutę.

Trzeba, żebyśmy wszyscy w pełni rozumieli, że uzyskanie planowanej obniżki kosztów własnych jest podstawowym warunkiem wykonania Planu 6-letniego.

Planowość w stosunkach między miastem a wsią

W okresie Planu 6-letniego będziemy coraz szerzej wprowadzać planowe formy stosunków między miastem a wsią w formie planowego skupu artykułów rolniczych. Już w pierwszym kwartale 1950 r. te nowe formy stosunków między miastem a wsią zostały częściowo zastosowane w postaci planowego skupu zbóż i rozszerzonej kontraktacji trzody.

Przyniosło to pomyślne rezultaty w postaci zwiększonych i bardziej regularnych dostaw artykułów rolnych, stworzenia dla małych i średnich rolników i średniorolnych chłopów możliwości ci pewnego i planowego zbywania ich produkcji, utrudnienia dla elementów kapitalistycznych spekulowania zbożem na przedwiośnie i w zyskiwania tą drogą małych i średniorolnych chłopów.

O wyższy poziom pracy organizacyjnej

Plan Sześcioletni odzwierciedla przedłużoną na język liczb i terminów słuszną linię polityczną

naszej Partii na zbudowanie podstaw socjalizmu w Polsce.

Nie wystarczy jednak mieć słu-

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

na linię polityczną i słuszny plan, stanowiący odbicie tej linii. Trzeba strzec tej linii jak tarczy oka przed wszelkimi odchyleniami i wahańkami, wynikającymi z nacisku wroga klasowego.

Trzeba tę linię i ten plan przeprowadzać w życiu, a w życiu przeprowadza się ja przez codzienną organizacyjną pracę powołanych do tego organizacji i instytucji. Tymczasem, jeśli przyjrzyć się tej pracy organizacyjnej, to nie można nie przyznać do przekonania, że jej poziom pozostaje w wyraźnej dysproporcji do poziomu politycznej linii Partii. Nasze organizacje planujące — planują jeszcze źle, niedokładnie i nie śledzą jeszcze poważnie do wielu podstawowych dziedzin planowania. Jak planowanie wewnętrzne, jak planowanie wewnątrzskładowe czy planowanie terenowe.

Nasze organizacje gospodarcze stoją jeszcze daleko od zakładów, nie wiedząc co się w nich dzieje, nie kierują nimi pod względem technicznym, finansowym, kadrowym! Pełną jeszcze w naszych organizacjach gospodarczych biurokracji, obcych elementów, którzy przeszkadzają szerokiej rozprawie i współzawodnictwu pracy i racjonalizatorstwu. Nasze związki zawodowe nie umieją jeszcze jak należy organizować współzawodnictwo pracy, walczą o dyscyplinę na zakładzie pracy i o likwidację nieusprawiedliwionych nieobecności. Nasza propaganda i prasa nie umie jeszcze jasno i konkretnie pisać o sprawach produkcji, współzawodnictwa, racjonalizacji, nie umie jeszcze dostatecznie mobilizować do wykonania zadań produkcyjnych, do walki z plagą biurokratyzmu. Nasz Związek Młodzieży Polskiej nie umie jeszcze w dostatecznym miarze rozwijać tkwiących w duszach młodego pokolenia heroizmu i pałosu wielkiego budownictwa socjalistycznego.

Nasze organizacje partyjne nie znają jeszcze dostatecznie głęboko i poważnie gospodarczych spraw podległego im terenu, nie umieją służyć i konkretnie kierować tymi sprawami.

Te wszystkie braki i błędy trzeba jak najszybciej usunąć. Trzeba poziom naszej pracy organizacyjnej dołączyć do poziomu naszej linii politycznej, odzwierciedlonej pomiędzy innymi w Planie 6-letnim.

Te wszystkie braki i błędy trzeba jak najszybciej usunąć. Trzeba poziom naszej pracy organizacyjnej dołączyć do poziomu naszej linii politycznej, odzwierciedlonej pomiędzy innymi w Planie 6-letnim.

Te wszystkie braki i błędy trzeba jak najszybciej usunąć. Trzeba poziom naszej pracy organizacyjnej dołączyć do poziomu naszej linii politycznej, odzwierciedlonej pomiędzy innymi w Planie 6-letnim.

Te wszystkie braki i błędy trzeba jak najszybciej usunąć. Trzeba poziom naszej pracy organizacyjnej dołączyć do poziomu naszej linii politycznej, odzwierciedlonej pomiędzy innymi w Planie 6-letnim.

Przystępujemy do obrad nad 6-letnim Planem rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu w Polsce w momencie naprężonej i skomplikowanej sytuacji międzynarodowej. Złoty wiek wewnętrznymi sprzecznymi, przerażony postępowaniem socjalizmu i pokoju, rozbestwiony imperializmem amerykańskim pcha się do nowych awantur wojennych.

My, w krajach obozu socjalizmu i pokoju rozbudowujemy przemysł i rolnictwo, budujemy fabryki, szkoły i szpitale, podnosimy oświatę i kulturę, podnosimy stopień życia ludności, walczymy o życie coraz pełniejsze, piękniejsze i radośniejsze.

Oni, ponury heroldowie obozu wojny i śmierci, zbrodniczy podstępnie wojenni, godni następcy Hitlera przesyłają zbrojną interwencję na Kreci, usiłując przy pomocy bandy litewskich agentów przeprowadzić zbrodnicze prowokacje na Bałkanach, radzą o tym, gdzie i jak postać zniszczenie i nieść wojnę, gdzie i kiedy zszedł bezbębnowa.

Oni tracą z dnia na dzień grunt pod nogami, żyją pełni niepewności jutra, gotowi są na każde przestępstwo i zbrodnię dla uratowania swe go panowania.

My wierzymy w przyszłość. Jesteśmy spokojni i pewni niezachwianej siły obozu antyimperialistycznego, któremu przewodzi Wielki Stalin. Obóz antyimperialistyczny, obóz pokoju, ma dość sił, ma dostatecznie potężny potencjał i niewyczerpane, nieosiągalne dla świata kapitalistycznego zasoby, aby pokrzyżować zbrodnicze plany imperialistów.

My wierzymy w przyszłość. Jesteśmy spokojni i pewni niezachwianej siły obozu antyimperialistycznego, któremu przewodzi Wielki Stalin. Obóz antyimperialistyczny, obóz pokoju, ma dość sił, ma dostatecznie potężny potencjał i niewyczerpane, nieosiągalne dla świata kapitalistycznego zasoby, aby pokrzyżować zbrodnicze plany imperialistów.

My wierzymy w przyszłość. Jesteśmy spokojni i pewni niezachwianej siły obozu antyimperialistycznego, któremu przewodzi Wielki Stalin. Obóz antyimperialistyczny, obóz pokoju, ma dość sił, ma dostatecznie potężny potencjał i niewyczerpane, nieosiągalne dla świata kapitalistycznego zasoby, aby pokrzyżować zbrodnicze plany imperialistów.

My wierzymy w przyszłość. Jesteśmy spokojni i pewni niezachwianej siły obozu antyimperialistycznego, któremu przewodzi Wielki Stalin. Obóz antyimperialistyczny, obóz pokoju, ma dość sił, ma dostatecznie potężny potencjał i niewyczerpane, nieosiągalne dla świata kapitalistycznego zasoby, aby pokrzyżować zbrodnicze plany imperialistów.

Wzrost wydajności pracy i obniżka kosztów własnych

Plan 6-letni przewiduje wzrost wydajności pracy w socjalistycznym przemyśle średnim i wielkim o 66 proc. Wzrost wydajności pracy w budownictwie o 86 proc., wzrost wydajności pracy w Państwowych Gospodarstwach Rolnych o około 90 proc.

Wzrost wydajności pracy na kolejach o około 52 proc., wzrost wydajności pracy w społecznym handlu detalicznym o 45 proc.

Wszystkie te zadania winny być traktowane jako zadania minimalne, gdyż praktyka Związku Radzieckiego i już częściowo nasza własna praktyka wykazuje, że przy wielkich nakładach inwestycyjnych, wprowadzaniu dużych ilości nowego sprzętu i systematycznej realizacji postępu technicznego możliwe jest uzyskiwanie wyższych wskaźników wzrostu wydajności pracy.

Osiągnięcie przewidzianego w planie minimalnego wzrostu wydajności pracy jest koniecznym warunkiem realizacji Planu.

Wszystcy sobie to musimy w pełni uświadomić, że bez przewidzianego w planie minimalnego wzrostu wydajności pracy nie może być w ogóle mowy o wykonaniu Planu 6-letniego.

Wzrost wydajności pracy realizuje się na podstawie uzasadnionych naukowo — technicznych norm pracy i poprzez systematyczne uprzedzenie i usprawnianie tych norm. Tego szeregu naszych товарищов, zajmujących nawet bardzo odpowiedzialne stanowiska, nie

chce, czy nie może zrozumieć. Traktują oni rewizję norm, jako przykrą operację, której należy w miarę możliwości unikać, którą należy odkładać i odciążać, a której nie ma się poddać tylko wtedy, kiedy już nie ma innego wyjścia. Z tym szkodliwym podejściem do zagadnienia norm trzeba skończyć. Trzeba zrozumieć w pełni, że wzrost wydajności nie dokonywane jest inaczej, jak poprzez rewizję norm i że rewizja ta winna być dokonywana systematycznie w oparciu o zachodzący w wytwórczości postęp techniczny i organizacyjny. Trzeba także skończyć z błędnym poglądem, że wzrostowi wydajności pracy musi zawsze towarzyszyć równy albo i większy wzrost zarobków. Tak u nas było istotnie w okresie Planu Trzyletniego, w okresie którego wzrost zarobków realnych znacznie przeganiał wzrost wydajności pracy.

Tego rodzaju politykę w okresie Planu Trzyletniego mogliśmy stosować tylko częściowo i wyjątkowo ze względu na dążność do osiągnięcia bardzo szybkiego podniesienia poziomu realnych płac, które na początku Planu Trzyletniego były wyjątkowo niskie.

Tego rodzaju polityki natomiast nie możemy i nie będziemy stosować w okresie Planu 6-letniego. Przecyż to bowiem podstawowym prawem akumulacji socjalistycznej. Prawa te głosi, że wzrost płac musi iść wolniej, niż wzrost wydajności pracy, tylko w ten sposób bo-

Podajemy w całości wywiad z zastępcą głównego kierownika obchodu Święta Lotnictwa Radzieckiego general-lejtnantem gwardii Wasyliem Stalinem zamieszczonym na łamach „Pravdy” dn. 15 bm.

W dniu 16 lipca obchodzimy Święto Lotnictwa Radzieckiego. Święto Lotnictwa wprowadzono oficjalnie w naszym kraju 17 lat temu w związku z 15 rocznicą utworzenia czerwonej floty powietrznej. Od tego czasu dzień lotnictwa stał się na całym świecie świętem narodu radzieckiego.

Zadanie lotnictwa świata nie ma za sobą tak chlubnej historii jak lotnictwo naszego kraju. Cała ludzkość winna jest wdzięczność synom narodu rosyjskiego, którzy utworzyli drogę do opanowania żywiołu powietrznego, wynaleźli pierwsze aparaty do latania, stworzyli podstawy nauki o ruchu ciał w powietrzu.

Nasz wielki kraj jest ojczyzną i kołębłą żeglugi balonowej, lotnictwa, ruchu rakietowego i odrzutowego. Pierwsze na świecie aparaty latające, zarówno lżejsze jak i cięższe od powietrza — to dzieło rąk naszych przodków. W kraju naszym konstruowano silniki lotnicze, wielomotorowe samoloty ciężkie i szybkie, pierwsze helikoptery i autogiry, wodnopłatowce i spadochrony, przyrządy lotnicze i broń lotniczą, balon sterowy i samolot odrzutowy.

Nasi rosyjscy lotnicy zaczęli podwaliny wyższego pilotażu. Nie dziw nego, że nazwy zasadniczych figur bojowych pilotażu są najczęściej pochodzenia rosyjskiego np. Petlicza (Looping) Nesterowa. Rosja pierwsza złożyła podstawy nauki lotniczej, przebywając etap od pierwszego na świecie samolotu do potężnych szybkich samolotów odrzutowych konstrukcji radzieckiej.

Cały rozwój lotnictwa radzieckiego, sukcesy na polu konstruowania najdoskonalszych na świecie maszyn pozostają w nierozdzielalnym związku z imieniem Towarzysza Stalina. Wielki wódz wychował wspaniałą plejadę konstruktorów radzieckich jak Tupolew, Iljuszyn, Jakowlew, Mikołaj, Ławoczin, Klimow, Szewcow, Mikulin, Lułko. W kraju naszym wyrosły setki, tysiące bohaterów przestworzy, jak Czkałow, Sirow, Suprun, Gastello, Safonow, Pokryszkin, Kołodub, Polbin i in. Oni to właśnie swymi czynami bojowymi rozświeili na cały świat nasze lotnictwo.

Oto dlaczego naród radziecki, wyrażając bezgraniczną wdzięczność Towarzyszy Stalinowi za jego troskę o rozwój lotnictwa, nadał naszym lotnikom miano lotnictwa stalinowskiego, a jego lotnikom — miano sokółów stalinowskich. Towarzysz Stalin postawił lotnikom radzieckim zadanie: latać dalej, niż inni, szybciej, niż inni, wyżej, niż inni. Skrzydła synowie narodu radzieckiego wypełniają z powodzeniem to zadanie.

W dniu Święta Lotnictwa Radzieckiego radzieckim lotnikom i konstruktorom samolotów mogą się wykazać nowymi osiągnięciami w dziedzinie

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

W ten sposób, a nowym etapem, w nowych formach będzie realizowany gospodarczy styk między klasą robotniczą a małym i średnim rolnictwem i chłopstwem. W ten sposób masy biednych i średniorolnych chłopów uzyskują możliwość sprawowania pewnej kontroli nad działalnością kapitalistów wjejskich. W ten sposób uzyskamy w wy, ważki instrument dla walki z kapitalistami wjejskimi.

Bohaterska koreańska Armia Ludowa w pochodzie na Taidżon

PEKIN (PAP). — Ogłoszony w Phenjan komunikat kwatery głównej koreańskiej Armii Ludowej stwierdza, że formacje Armii Ludowej w dalszym ciągu posuwają się na północie na wszystkich frontach.

Komunikat podaje, że w czasie piętkowych walk, które zakończyły się zajęciem ważnego węzła kolejowego Czangczun, położonego w odległości 40 km na północ od Taidżonu, wzięto do niewoli wielu żołnierzy amerykańskich i południowo-koreańskich. Zdobyto również wiele sprzętu wojennego. W piątek oddziały Armii Ludowej wyzwoliły również miasto powiatowe Ryesan, położone w odległości 75 km na północny zachód od Taidżonu.

PEKIN (PAP). — Komunikat kwatery głównej koreańskiej Armii Ludowej donosi, że jednostki morskie Kore

Spółdzielczość wiejska w służbie wsi

Zaopatrywanie ludności wiejskiej w artykuły przemysłowe jest jednym z podstawowych zadań spółdzielczości. Planowanie zwiększenia dostaw artykułów w roku bieżącym stawia przed spółdzielczością wiejską poważne zadania, polegające na dalszej rozbudowie sieci detalicznej na uzupełnienie wyposażenia technicznego istniejących punktów sprzedaży, na podniesieniu sprawności organizacji zaopatrzenia. W okresie dwuletniej działalności Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, spółdzielczość wiejska rozwinęła się do takich rozmiarów, że obecnie obejmuje niemal całość życia gospodarczego gminy, a tym samym odgrywa decydującą rolę w wymianie masy towarowej pomiędzy miastem a wsią. Gminne spółdzielnie, istniejące we wszystkich gminach, zaopatrują chłopów w coraz większe ilości różnych towarów przemysłowych, spożywczych i artykułów niezbędnych do pracy na roli, a jednocześnie skupują od ludności wiejskiej znaczną część nadwyżki produktów rolnych oraz niosą jej pomoc w pracach na roli.

Aby spółdzielnie wiejskie spełniały swój cel, to jest zwalczały spekulację na wsi, wyzwały chłopów bezrolnego, mało i średniorolnego z wyzysku bogaczy, aby sprawnie do starczyły na wieś towarów przemysłowych i skupowały ze wsi artykuły rolnicze, trzeba żeby spółdzielnie miały kierowali odpowiedni ludzie.

Dobra gospodarka gminnej spółdzielni uzależniona jest przede wszystkim od ludzi pracujących w niej. Wielkie znaczenie, jakie w życiu wsi mają gminne spółdzielnie, ich rola w walce klasowej prowadzonej na wsi, wymagają, aby na czele spółdzielni stali ludzie, dający pełnię gwarancji socjalistycznego stosunku do pracy. Dobór właściwych pod względem społecznym ludzi, ich kształcenie fachowe, decydują o właściwym funkcjonowaniu wielkiego aparatu spółdzielczości samopomocowej. Realizacja tych zadań wymaga pełnej mobilizacji kadr pracowniczych — zwłaszcza, że ciągle jeszcze poziom fachowy jest zbyt niski. Dlatego trzeba bardziej rozwinąć szkolenie pracowników, starannie dobierać kadry do spółdzielni.

Planowy skup żywców, obrót mięsem i przetworami mięsnymi oraz dystrybucja mięsa, wędlin i tusz — czy zostały całkowicie opanowane przez nasz aparat uspołeczniony. Zniesione ograniczenia w dystrybucji mięsa i tusz — czy nie przyczynił się do osiągnięcia sukcesu „H”. Weszliśmy w okres wielkiej podaży mięsa. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego stopniowo wprowadza zasady skupu trzody chlewnej. W okresie od jesieni 1948 roku do jesieni 1949 roku przeżyliśmy

znaczne trudności na rynku mięs. Spowodowane one były z jednej strony wzrostem ludności miejskiej, w związku z przebudową ustroju gospodarczego i szybkim rozwojem przemysłu, z drugiej — zbyt powolnym tempem rozbudowy produkcji rolnej. Nie znaczy to, by gospodarka hodowlana nie rozwijała się od 1945 r. Wprost przeciwnie. Produkcja mięsa między 1945 r. a 1948 r. podniosła się prawie trzykrotnie. Mimo wszystko była zbyt mała z punktu widzenia rozwoju siły nabywczej i dobrobytu ludności stale wzrastającej w warunkach gospodarki planowej. Do faktu zbyt słabego przyrostu pogłowia dołączyła się na przełomie lat 1948 — 1949 groźba osłabienia przyrostu jako rezultat suszy 1947 r.

Przed Świętem Odrodzenia

Dla uczczenia 6 rocznicy Manifestu PKWN, 2 pracowników Działu Elektrycznego Zjednoczenia Przemysłu Farmaceutycznego w Kutnie Wytwórnia Nr 3, ob. ob. Bolesław Szuga i Eugeniusz Kuczyński zobowiązali się wykonać wentylację dla zakładu, w którym pracują. Inwestycja ta ma ogromne znaczenie, gdyż dzięki niej podniosą się warunki zdrowotne w tym zakładzie. Wartość podjętego zobowiązania wyraża się sumą 370 tys. zł.

Uwaga b. więźniowie obozu w Gusen!

Wszystkich, którym wiadome są fakty znaczenia się nad przebywającymi w obozie przez Pajęczkowskie go Stefana, pełniącemu funkcję fryzjera blokowego w Gusen, pierwszy blok 14 i Gusen drugi blok 7, proszeni są o nadesłanie danych o w-w na adres Zarządu Okręgowego Zw. Boj. o Wolność i Demokrację, Warszawa, ul. Nowogrodzka 48.

- WAŻNIEJSZE TELEFONY:**
- 22 — Pow. Kom. M. O.
 - 31 — Pow. Rada Narodowa
 - 32 — Pow. Zakł. Elektryczny
 - 83 — Miejski Posterunek MO
 - 41 — Straż Pożarna
 - 50 — Miejska Rada Narodowa
 - 102 — Prezydium Pow. Rady Narodowej
 - 91 — Urząd Zdrowia
 - 108 — Pow. Zakł. Ubezp. Wzajemnych, ul. Narutowicza Nr 20
 - 20 — Szpital Powiatowy
 - 34 — Ubezp. Społeczna
 - 7 — Walenta, Apteka
 - 52 — Chacińska, Apteka
 - 106 — Apteka „Pod Orłem”
 - 89 — Polski Czerwonny Krzyż (PCK)

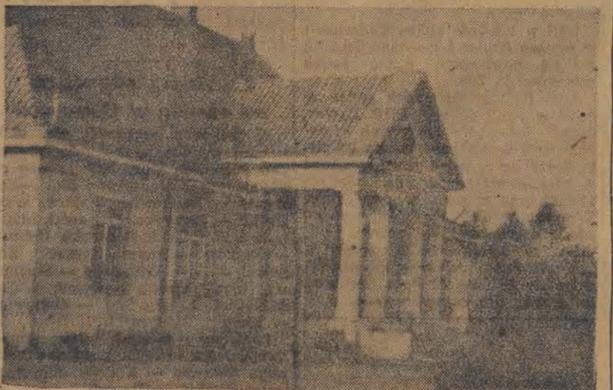
Planowy skup żywców

Skup żywców rzeźnego, obrót mięsem i przetworami mięsnymi oraz dystrybucja mięsa, wędlin i tusz — czy zostały całkowicie opanowane przez nasz aparat uspołeczniony. Zniesione ograniczenia w dystrybucji mięsa i tusz — czy nie przyczynił się do osiągnięcia sukcesu „H”. Weszliśmy w okres wielkiej podaży mięsa. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego stopniowo wprowadza zasady skupu trzody chlewnej. W okresie od jesieni 1948 roku do jesieni 1949 roku przeżyliśmy

znaczone trudności na rynku mięs. Spowodowane one były z jednej strony wzrostem ludności miejskiej, w związku z przebudową ustroju gospodarczego i szybkim rozwojem przemysłu, z drugiej — zbyt powolnym tempem rozbudowy produkcji rolnej. Nie znaczy to, by gospodarka hodowlana nie rozwijała się od 1945 r. Wprost przeciwnie. Produkcja mięsa między 1945 r. a 1948 r. podniosła się prawie trzykrotnie. Mimo wszystko była zbyt mała z punktu widzenia rozwoju siły nabywczej i dobrobytu ludności stale wzrastającej w warunkach gospodarki planowej. Do faktu zbyt słabego przyrostu pogłowia dołączyła się na przełomie lat 1948 — 1949 groźba osłabienia przyrostu jako rezultat suszy 1947 r.

W tych warunkach bardzo szybko wzrost konsumpcji i zostały zniesione wszelkie ograniczenia w dystrybucji mięsa, przetworów mięsnych i tuszów. Przeciętne spożycie mięsa na głowę ludności znacznie przekroczyło poziom przedwojenny. Równocześnie wzrastały systematycznie zapasy mięsa, tuszów i wyrobów mięsnych.

Zbudujemy nową wieś

Uniwersytet Ludowy w Hucie Dłutowskiej, powiat łaski

W niedzielę, dnia 9 b.m. w Hucie Dłutowskiej odbyło się zakończenie roku szkolnego w Uniwersytecie Ludowym. W pięknej willi 38 młodych dziewcząt i chłopców, dzieci chłopów mało i średniorolnych uczęło się, jak organizować życie wsi, poznawało podstawowe zagadnienia ekonomii, spółdzielczości produkcyjnej itp.

Młodzież studiująca na Uniwersytecie Ludowym opuszcza mury szkoły z pełną wiarą, że wiedzę tu zdobyta przeniesie w teren, mówił o tym w przemówieniu poegonalnym przewodniczący ZMP.

Pod przewodnictwem klasy robotniczej, zbudujemy nową wieś, wolną od wyzysku bogacza wiejskiego. Wiek będzie umiał czytać i pisać, w której chłop pracować będzie w gromadzie, nie zamykając się w ciasnych ramach własnych spraw, własnego podwórka.

Ze młodzież realizować będzie ten program, dała tego do wód swą pracą społeczną. Zorganizowano koło ZMP, do którego należeli wszyscy słuchacze i koło ZMP w Hucie Dłutowskiej. Zebrano 1.115 podpisów pod Apelem Pokoju, przeprowadzając jednocześnie szeroką akcję propagandową. Urządzono kilkanaście wieczornic okolicznościowych, założono LZS-y, koła Gospodyń Wiejskich oraz koła TPRP w okolicznych wsiach.

Wystawa urządzona w świetlicy na zakończenie roku szkolnego obrazuje dorobek i osiągnięcia uczniów. Ekspozycja ze wzorcowych ogródków, sa rzeczywiście „wzorcowe”. Poteżnych rozmiarów kalafiora, kapusta, marchew i inne warzywa przyciągają wzrok. Zwraca uwagę transparent: „Dostarczymy przemysłowi surowiec, wzmożemy wy-

Wraz z szybkim rozwojem placówek spółdzielczości wiejskiej nieustannie wzrasta liczba członków spółdzielni. W ciągu pierwszego kwartału bieżącego roku do gminnych spółdzielni wstąpiło przeszło 216.000 nowych członków, w większości malarolnych i średniorolnych chłopów. Obecnie spółdzielczość wiejska skupia w swoich szeregach około 2.500.000 osób.

Na straży zdobyczy spółdzielczości wiejskiej stoja coraz lepiej działające komitety członkowskie, gminne rady kontroli i komisje rewizyjne — organa kontroli społecznej — których zadaniem jest dopinaczką, aby placówki spółdzielcze służyły przede wszystkim interesom pracujących chłopów.

Zapisy do Uniwersytetów Ludowych

Zarząd Główny Zw. Samopomocy Chłopskiej rozpoczął rekrutację kandydatów do uniwersytetów ludowych, gdzie nauka zapoczątkowana zostanie w październiku br. i trwać będzie do końca czerwca przyszłego roku.

Do UL przyjmowani są wyłącznie synowie i córki robotników rolnych oraz malarolnych i średniorolnych chłopów. Od kandydatów wymaga się ukończenia 18 lat oraz przygotowania w zakresie 7 klas szkoły podstawowej. Wyjątkowo zdolni kandydaci, posiadający duże

wyrobienie społeczne, mogą być przyjęci bez wymaganego przygotowania.

Wszyscy ubiegający się o przyjęcie do uniwersytetów ludowych powinni najpóźniej do 31 lipca br. złożyć podanie, dołączając życiorys, wyciąg z metryki urodzenia, odpis ostatniego świadectwa szkolnego, opinię koła gromadzkiego ZSCH, opinię organizacji partyjnej, koła ZMP lub Zw. Zaw. Rob. Rolniczego oraz zobowiązanie kandydata, że w razie otrzymania stypendium, pracować będzie przy najmniej przez rok na stanowisku wskazanym przez ZSCH.

Chwast chwastowi nierówny Suszona pokrzywa na eksport

W związku z rozpoczętą niedawno przez Min. Rolnictwa szeroko zakrojoną akcją tepienia chwastów (ostu, tasznika, pokrzywy, mniszka itd.) Centrala Zielarska zwraca uwagę, że chwast chwastowi nierówny, że to co rolnik zalicza do szkodliwych chwastów, zielarz kwalifikuje jako cenny surowiec. Tylko osset jest bezwartościowym chwastem. Natomiast pokrzywa jest poszukiwana przez odbiorców zagranicznych i może być w dużych ilościach eks-

portowana.

Pokrzywy nie należy więc niszczyć, lecz starannie wyjąć, a liście ususzyć w cieniu. Ciemno-zielone, dobrze osuszone liście (dobrze należy odrzucić zakupia (po 100 zł. za kilo) bez ograniczeń punktu skupu gminnych spółdzielni, niektóre rejonowe spółdzielnie ogrodnicze oraz oddziały Centrali „Las”.

Centrala Zielarska przypomina poza tym, że wyrwać liście pokrzywy należy w rękawiczkach.

Każdy ZMP-owiec prenumeruje i czyta »Sztandar Młodych«

PGR — Glinnik odniósł zwycięstwo

Nawet najstarsi gospodarze gromady Popówka w powiecie łowickim nie pamiętają, by kiedykolwiek przez dworskie pola wędrował podobny orszak. Na obrzy mim, liczącym 34 hektary pola, należącym do Państwowego Gospodarstwa Rolnego Glinnik, działy się rzeczy nadzwyczajne. Tak się przynajmniej wydawało miejscowym chłopom. Nawykli z dnia da przedtada do gospodarstwa indywidualnej na 4, lub 5 hektarach, nie mogli sobie wyobrazić, by tak — po nowemu, można było zorganizować żniwa. Jeszcze ubiegłego roku żniwa w Państwowym Gospodarstwie Rolnym, który promieniuje swym przykładem na wieś Popówką i okoliczne gromady szły upartym trybem. Był plan, były dążenia do terminowego zebrania zboża z pól, ale, nikt z robotników rolnych nie wymyślił takiej historii, jak teraz.

Patrzył więc chłop z podziwem na pola dworskie, które jeszcze wczoraj porośnię bujnym żywem, zamieniały się w orne i zasiane zagony.

Najpierw jechały snopowiązał-

ki, ciągnięte przez traktory i konie, po tym w pewnym odstępku szły grabiarki zgarniające dokładnie każdy kłos, pozostały na ścier nisku. Między snopowiązałkami, a grabiarkami, uwijały się robotnicy i robotnice, ustawiający snopki w zgrabne mendlle. Za grabiarkami postępowały oraczki, z tyłu podskakiwały bronny wyrównujące puszyste, czarne siki i wreszcie szły siewniki, wysypujące w świeżo zaoraną glebę ziarno popłodów.

Pomysł zorganizowania w ten sposób żniw przodził się na naradzie produkcyjnej wszystkich robotników rolnych PGR Glinnik. Była to narada poświęcona zorganizowaniu brygad współzawodniczą, mających wziąć udział w akcji żniwnej. Wtedy padł projekt, wysunięty przez jednego z robotników.

— Słuchajcie kolezdy! Żniwa tegoroczne, to pierwsze żniwa w Planie 6-letnim. Musimy je wykonać lepiej, niż dawniej, niż na wet w ubiegłym roku. Trzeba po myśleć, jak to zebrać żyto i inne zboża przed terminem. Mnie się wydaje, że dobrze by było, tak razem wszystkie maszyny puścić

na pola. Słowem kosić, podorać i siać zarazem. —

Nie musiał już wspomniany robotnik — racjonalizator tłumaczyć dokładnie swego projektu. Wszyscy wiedzieli o co chodzi. Postanowiono więc podzielić pola dworskie na pewne części, przydzielić je brygadom współzawodniczącym ze sobą i... 3 lipca wyszedł dzwiny dla chłopów Popówka orszak. Snopowiązałki, żniwarki, grabiarki, plugi, siewniki i ludzie. Praca ruszyła z miejsca.

Niedługo czekał majątek Glinnik na sukcesy. Ostatni kawałek żyta się zbiera, na trzy dni przed terminem. Sukces niełada, dzięki pomysłowi racjonalizatorskiemu, dzięki dzielnej postawie robotników i robotnic rolnych. Kiedy teraz patrzy się na obrzywie płachty pól dworskich, widzi się tylko żółte szeregi, równo stojące mendlle na wąskich 2-metrowych pasenkach rzyśka. Reszta zaorana jest już i zasiana.

Młoda robotnica majątku, ob. Bluszcówna i pracownica sezonu wa, Janina Górecka, obie przodownice prace, cieszą się wraz z całą załogą PGR z sukcesu. Nie opo-

wiadają wiele o sobie, o swym przodownictwie. Jakoś inaczej w tym roku pracowały. Jeszcze w ubiegłym, Bluszcówna myślała przez cały okres o tym, by zostać przodownicą. Teraz myśli pochłonięte były nie indywidualnym sukcesem, nie tym, by zostać przodownicą pracy, lecz wykonaniem żniw w jak najszybszym terminie. I wespół z nimi dwiema, wespół z Jaworską, Józefem Półczyńskim, Stanisławem Grzybowskiem, Ignacym Karolakiem i całą, pozostałą załogą, majątek Glinnik odniósł zwycięstwo.

Fornal Ignacy Karolak zbiera przy pomocy snopowiązałki osietnie hektary żyta. Z satysfakcją spoziera na grube kłosa. — Będzie chyba ze 20 kwintali z hektara — medytuje. I zastanawia się, jak to w innych majątkach PGR-owskich przebiegają żniwa, czy, aby też tak sprawnie, jak w Glinniku.

Odpowiedź znajduje jedną. — Chyba też tak sprawnie, bo przecież to są nasze, robotnicze, pierwsze żniwa w Planie 6-letnim... Może jeszcze sprawniej — dodaje i pogania swoje konie, ciągnące snopowiązałki.

Zwalczanie szkodników zbożowych

W dniu 12 lipca br. odbył się w Łodzi zjazd przedstawicieli Wojewódzkich Ekspozytur Centrali Zwalczania Szkodników Żożowo-Mącznych. Porządek dzienny obrad obejmował sprawozdanie z działalności Ekspozytur, omówienie toczącej się akcji przygotowania pomieszczeń składowych na zboże, oraz opracowanie planu działalności na miesiąc jesienne bież. roku. Przewodniczył obradom dyrektor naczelny CZS Karol Dzięciołowski. Przebieg obrad wykazał poważne osiągnięcia dotychczasowej akcji zwalczania szkodników zbożowo-mącznych. Sygnalizowano potrzebę zwiększenia kontyngentu środków chemicznych. Środki te będą dostarczone CZS w porozumieniu z Centralą Handlową Przemysłu Chemicznego.

Poruszano dalej sprawy: udogodnień komunikacyjnych dla ekip deratyzacyjnych, szkolenie nowych pracowników ekip deratyzacyjnych i oraz ulepszeń technicznych.

